

การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปวีณา วรรณคำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2563

**Development of Reading Comprehension Ability Using the Questioning
Technique for Prathomsuksa 1 Students**

Paweena Vannakam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University

2020

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เสนอโดย นางสาวปวีณา วรรณคำ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชติ ทองेम

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.พจนมาลย์ สกตเกียรติ)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชติ ทองेम)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา โน้มน โกศล)

วันที่ 15 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2563

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ชื่อผู้เขียน	ปวีณา วรรณคำ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองेम
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ Paired t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =2.64, S.D. = 0.48)

คำสำคัญ: การอ่านเพื่อความเข้าใจ, เทคนิคการตั้งคำถาม, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Thesis Title	Development of Reading Comprehension Ability Using the Questioning Technique for Prathomsuksa 1 Students
Researcher	Paweena Vannakam
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongaime
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2019

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop Thai reading comprehension ability using the questioning technique for Prathomsuksa 1 students, 2) to examine Thai reading comprehension achievement, and 3) to investigate the satisfaction level of students towards the reading comprehension using the questioning technique. The target group was 18 Prathomsuksa 1 students from Ban Krasung-Ar School, Satuek District, Burirum Province, studying in the second semester of the academic year 2019. Research instruments were 1) the Thai lesson plans, 2) the Thai reading comprehension ability test, 3) the Thai achievement test, and 4) the questionnaire on students' satisfaction towards the instruction using the questioning technique. Statistics used in the research were percentages, mean scores, standard deviation, and paired t-test.

The findings revealed that 1) the scores concerning Thai reading comprehension ability using the questioning technique of 12 students, accounted for 66.67%, passed the criterion score at 70%, while 6 students, accounted for 33.33% did not pass the criterion score, 2) the students' achievement posttest average scores were significantly higher than their pretest average scores at the .05 level, and 3) the overall students' satisfaction towards the reading comprehension ability using the questioning technique was at the highest level. ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.48)

Keywords: Reading comprehension, questioning technique, Prathomsuksa 1

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งมาโดยตลอด อีกทั้งได้ให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัย ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ให้งานมีคุณภาพ และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พจนาลัย สกตเกียรติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์ และ อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์ ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ โดยเฉพาะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน ที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา และครู โรงเรียนบ้านกระสังที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ให้คำแนะนำในการจัดทำวิจัย ตลอดจนอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ให้เสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญจนทำให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ปวีณา วรรณคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๑
สารบัญภาพ.....	๑๒
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	10
2.3 เทคนิคการตั้งคำถาม.....	27
2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44
2.5 ความพึงพอใจ.....	50
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	59
3.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา.....	68
4.1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิค การตั้งคำถาม.....	69
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย.....	71
4.3 ผลความพึงพอใจของนักเรียน.....	73
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	75
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.2 การอภิปรายผล.....	78
5.3 ข้อค้นพบของงานวิจัย.....	81
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	91
ก แผนการจัดการเรียนรู้.....	92
ข แบบฝึกหัด.....	108
ค แบบทดสอบ.....	129
ประวัติผู้วิจัย.....	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	69
4.2 ผลคะแนนและร้อยละของความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	70
4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	71
4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน.....	72
4.5 ความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค การตั้งคำถาม จำนวน 18 คน.....	73

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

4.1 ความสำคัญของการใช้คำถาม..... 30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วมนุษย์ไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ภาษาไทยของเรานั้นนับว่ามีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษายังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เป็นเครื่องแสดงว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องแสดงถึงเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกันสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในชาติทำให้เกิดความสะดวกและการสื่อสารที่มีความเข้าใจตรงกัน อีกทั้งภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งต่าง ๆ เพราะการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะความเข้าใจในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อของความคิด ความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดจนนำไปใช้พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง

การเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิดการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ คิดวิพากษ์ วิวิจารณ์ คิดตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลใช้ในทางสร้างสรรค์ และใช้ภาษาอย่างสละสลวย ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ (วิจารณ์ พานิช, 2556) ได้แก่ ทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะสาระวิชาหลัก (การอ่าน การเขียน การคิด และทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21) โดยทักษะข้างต้นจำเป็นต้องมีระบบการสนับสนุนการศึกษาที่จำเป็น ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ การประเมินผล หลักสูตรและวิธีการสอน การพัฒนาวิชาชีพ และบรรยากาศการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น

ภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่กล่าวมาแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) จึงได้มีการกำหนดแนวทางจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 23 และมาตรา 24 โดยให้สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญในด้านความรู้ และทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ฟังทักษะ และจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์เอาความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ให้เด็กทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีการกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง ที่มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 5 สาระ และกำหนดให้ทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาสาระที่ 1 มาตรฐานที่ ท.1.1 คือให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาไทยที่นักเรียนทุกคนจะต้องมีทักษะการอ่านที่ดี เพื่อใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ และการประกอบอาชีพ เพราะในปัจจุบันเป็น โลกยุคข้อมูลข่าวสารการอ่านถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์มาก เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ก้าวทันโลกได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยส่งเสริม ความรู้ความคิดให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นอีกด้วย

ทักษะการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยความสามารถในการอ่าน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหา เมื่ออ่านแล้วต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ คิดวิเคราะห์ที่เป็น ดังนั้นแล้วการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, น. 21) สรุปความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอนทำให้เพิ่มพูนความรู้ความคิดที่กว้างขวางและมีการพัฒนาชีวิตที่ดี และมีประโยชน์ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ การอ่านประเภทหนึ่งที่นักเรียนควร จะได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพราะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานในการอ่าน เด็กจะสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ ต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน ตอบคำถาม หรือเข้าใจเรื่องที่อ่าน และสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ว่าในเรื่องที่อ่านนั้นมีเหตุการณ์สำคัญอย่างไร สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ซึ่งเป็นทักษะที่ควรปลูกฝัง หรือพัฒนาในตัวเด็กคือ การอ่าน โดยให้เข้าใจภาพรวม ประกอบกับแก่นเรื่องสำคัญที่เรื่องนั้นต้องการจะสื่อถึงดังที่ ละออ คันธวงศ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ

และสามารถสรุปความ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

จากการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านกระสัง ปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งปัญหาที่ผู้สอนพบมากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาไทยคือ ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน คือ นักเรียนอ่านหนังสือได้เป็นคำ ๆ แต่ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจโดยภาพรวมได้ เมื่ออ่านจบแล้วนักเรียนไม่สามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องที่อ่านต้องการสื่อถึงสิ่งใดมีประโยชน์หรือให้ข้อคิดอะไรบ้าง ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนยังไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากพอ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนสนใจแค่อ่านเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้จบเรื่องไป ไม่ได้คิดตามหรือทำความเข้าใจตามไปด้วยพร้อมกับการอ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ จึงเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ

ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มาใช้ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านการคิด สามารถอ่านเรื่องแล้วนำมาวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านได้ เมื่อนักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจได้แล้ว สามารถตอบคำถามจากเรื่องได้ ส่งผลดีให้กับการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะสามารถนำความรู้จากการอ่านเพื่อความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ได้ การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จะช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดได้ ดังที่ภเนตร ธรรมบวร (2544, น. 65-68 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557, น. 25-26) ได้สรุปเทคนิคการใช้ตั้งคำถามเป็นการส่งเสริมกระบวนการคิด คือ 1) ในการถามคำถามเด็ก ผู้สอนควรใช้เวลาแก่เด็ก และแสดงออก โดยไม่เร่งเด็กให้ตอบคำถามมากเกินไป หรือกลายเป็นผู้ตอบคำถามเอง ถ้าผู้สอนใช้เวลาแก่เด็ก ในการคิดหาคำตอบโดยใช้เวลาในการรอคำตอบ 2) คำถามที่ผู้สอนใช้ ควรเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งคำถามปลายเปิดจะช่วยส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา การเปรียบเทียบและทางเลือก คำถามที่ส่งเสริมให้เด็กคิดแก้ปัญหา นั้นจะต้องมีคำตอบที่ถูกอย่างหลากหลาย ไม่ใช่เพียงคำตอบเดียว ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีความคิดที่เปิดกว้าง สามารถคิดได้หลายทาง 3) คำถามที่ผู้สอนถามควรเป็นคำถามที่ช่วยให้เด็กเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับการเรียนรู้ในปัจจุบันได้ 4) ผู้สอนควรกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ตั้งคำถามด้วยตนเองซึ่งผู้สอนอาจกระตุ้นเด็กให้ถามคำถามโดยวิธีการต่าง ๆ 5) ผู้สอนควรใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งการส่งเสริมให้เด็กตอบคำถามด้วยตนเอง จะนำไปสู่การถามคำถามต่อไปนี้ เนื่องจากทุกครั้งที่

เด็กหาคำตอบได้ด้วยตนเอง เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เขาจะมีเจตคติในทางบวกต่อตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะถามคำถามต่าง ๆ ด้วยตนเองต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่ต้องศึกษา การพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนและเป็นการเพิ่มพูนศักยภาพด้านการอ่าน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 18 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น

การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

- ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
- 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการอ่าน มี 5 ประเภท ดังนี้

1. นิทาน
2. เรื่องเล่า
3. จดหมาย
4. ข่าว
5. โฆษณา

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 ชั่วโมง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่อ่าน ได้ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ สามารถสรุปความ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ด้วย ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

เทคนิคการตั้งคำถาม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยการใช้คำถามง่าย ๆ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร โดยใช้ น้ำเสียง ท่าทางประกอบเพื่อสร้างความสนใจของผู้ตอบ เน้นเสียงในจุดสำคัญของคำถาม ใช้ท่าทางแทนคำพูด

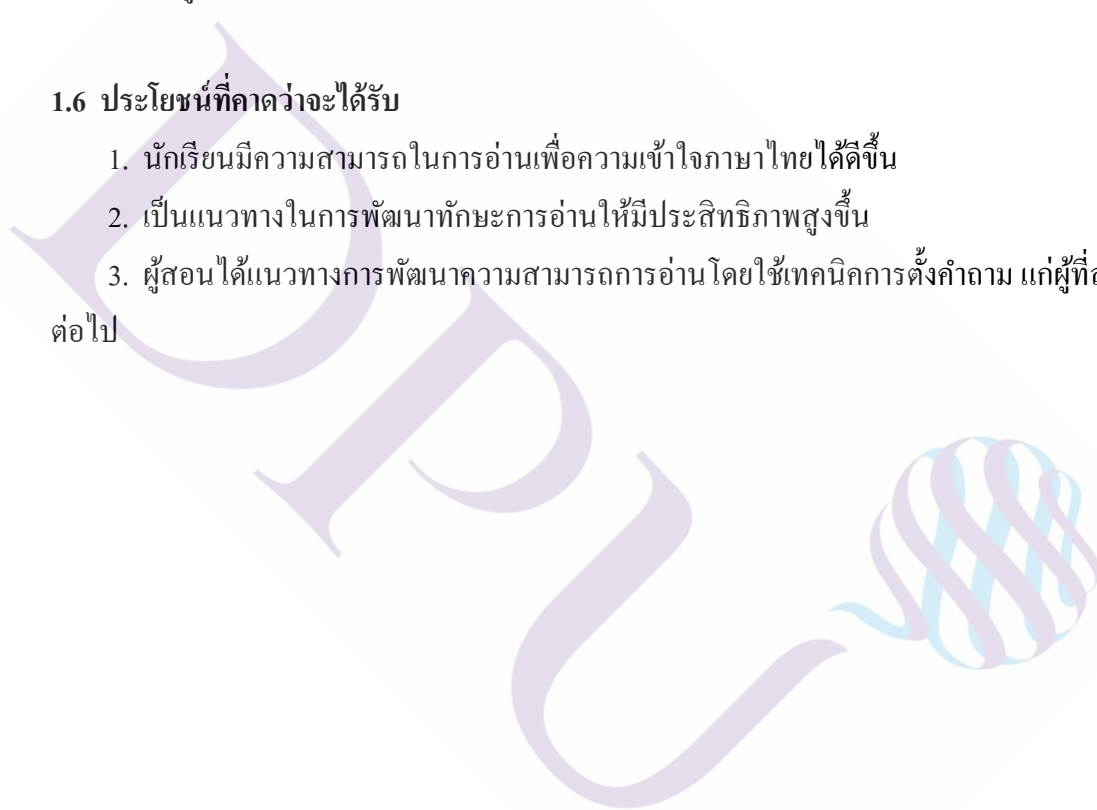
สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม มีการตั้งคำถามเป็นรายบุคคล หรือถามทั้งชั้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ผล ก่อนเรียนและหลังเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม วัดได้จาก คะแนนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ หลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ในด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยได้ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. ผู้สอนได้แนวทางการพัฒนาความสามารถการอ่านโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า โดยสามารถสรุปเป็นหัวข้อสำคัญและนำเสนอตามลำดับได้ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

2.2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

2.2.4 ประโยชน์ของการอ่าน

2.2.5 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.6 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.7 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน

2.2.8 ระดับความเข้าใจของการอ่าน

2.2.9 คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจ

2.2.10 การประเมินผลการอ่าน

2.3 เทคนิคการตั้งคำถาม

2.3.1 ความหมายขอเทคนิคการตั้งคำถาม

2.3.2 ความสำคัญของการตั้งคำถาม

2.3.3 ลักษณะของการตั้งคำถาม

2.3.4 เทคนิคการตั้งคำถาม

2.3.5 วัตถุประสงค์ของการตั้งคำถาม

2.3.6 ประเภทของคำถาม

2.3.7 การใช้คำถามพัฒนาการคิดวิเคราะห์

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2 องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.5.3 การวัดความพึงพอใจ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

- เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิง เหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่านมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียนเล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่า ประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูดสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำใน ประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำ คล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาทักษะด้านการคิดและทักษะด้านการ คิดต่อสื่อสารทั้ง พูด ฟังและเขียน ให้มนุษย์สามารถศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ ตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้อ่านจำเป็นต้องศึกษาหลักการอ่าน ก่อนเพื่อให้เข้าใจวิธีการอ่านที่เหมาะสมแก่ตนเองอันจะนำมาซึ่งประโยชน์และความสำเร็จในการ อ่าน

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการรับความรู้ มนุษย์เราจะมีความสามารถในการเข้าใจความหมายของตัวอักษรในสิ่งพิมพ์ ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งการเข้าใจความหมายของมนุษย์ไม่ใช่เพียงแต่การเข้าใจในเรื่อง แต่มนุษย์สามารถที่จะแปลความหมาย ดีความขยความ จากสิ่งที่เห็นได้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ประมวลออกมาเป็นความรู้ความคิดและนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารต่อไป หน่วยงาน องค์กรและนักวิชาการได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ทัศนีย์ สุกเมธี (2542, น. 79) กล่าวว่า การอ่านคือการแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมาเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในภาษาไทยคือ คำ ข้อความ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กแรกเรียน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

กรมวิชาการ (2543, น. 46) กล่าวถึงความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้และตัวอักษรสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นคว้าความหมายความเข้าใจ แล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มาแล้วนั้นเป็นความคิดที่ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเอง มาช่วยพิจารณาของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดความเข้าใจในที่สุด การอ่านจึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

แม้้นมาศ ขวลิขิต (2544, น. 9) กล่าวถึงการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสารซึ่งแสดงด้วยถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้อวัยวะสำหรับรับสาร คือ ตา เมื่อสมองรับภาพลักษณ์หรืออักษรมาแล้ว สมองจะจดลงในหน่วยความจำทันที และบอกได้ทันทีว่า “รู้” หรือ “ไม่รู้” อัตราความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน

รินทร์ลภัส เถลิษธรรมวงษ์ (2557, น. 23) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า หมายถึงกระบวนการรับข้อมูลโดยการแปลความหมายจากตัวอักษรและสัญลักษณ์โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการ มาพัฒนาความรู้ สติปัญญาและจิตใจบุคคล จนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ในการฟัง พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

Dubin, & Bycina (1991) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การเสนอความหมายและการรับรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยที่ผู้อ่านจะนำความรู้ประสบการณ์และความรู้สึกของตนมาใช้ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

จากทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการอ่านที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านคือ กระบวนการรับข้อมูล โดยการแปลความหมายจากตัวอักษรและสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการเสนอ ความหมายและการรับรู้ความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการ มา พัฒนาความรู้ สติปัญญาและจิตใจบุคคล จนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและนำไปใช้ในการ พัฒนาทักษะการสื่อสาร ฟัง พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถที่ช่วยให้ ดำรงชีวิตได้อย่างดีและประสบความสำเร็จในสังคม

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ข้อมูล มากมายและข่าวสารต่าง ๆ ที่เผยแพร่ผ่านสื่อหลากหลายวิธีการนำเสนอ โดยวิธีการที่สำคัญที่สุดในการ เลือกรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงและมีประโยชน์ได้ คือ การอ่าน เพราะการอ่านได้ อย่างถูกต้องและเข้าใจความหมายในสิ่งที่อ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ประสบการณ์ รู้เท่าทัน เหตุการณ์ ตามติดกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเพื่อนำมาใช้พิจารณาหรือตัดสินใจในการ ดำรงชีวิตให้เป็นปกติสุขบนโลกที่ทุกอย่างเชื่อมโยงถึงกัน

สิวกานท์ ปทุมสูติ (2540, น. 15) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านช่วย เพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการการพัฒนาในชีวิตในทางที่ดีงาม และยังช่วย ประสานความรู้ของมนุษยชาติ ทุกชาติ ทุกภาษาเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการพัฒนาลักษณะที่เป็นประโยชน์ มากมาย

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2542, น. 256) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่านช่วย พัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ทำให้เป็นคน เฉลียวฉลาดและทันต่อเหตุการณ์ เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เกี่ยวกับการประพฤติ ปฏิบัติในสังคมและการงานอาชีพ ทำให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต ช่วยให้มีควมรื่นรมย์ สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดและเป็นเครื่องมือในการศึกษา บุคคลทั่วไปใช้การอ่านเป็น เครื่องมือเพิ่มพูนประสบการณ์ทำให้ได้ความรู้ ความคิดอันเป็นพื้นฐานให้เกิดการสังเคราะห์ความรู้ ใหม่ไม่สิ้นสุด

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548, น. 19) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่าน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ การอ่านมากทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ ที่สำคัญทำให้คนมี ความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่านทำให้เกิด การพัฒนาทางสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเอง เกิดความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ

จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิ่มสำราญ (2553: 91) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้ต่าง ๆ ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ และความก้าวหน้าของโลกได้เช่นเดียวกันกับการรับสารจาก วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ หนังสือเป็นสื่อที่ดีที่สุด ใช้ง่ายที่สุดและมีราคาถูกที่สุดที่บุคคลทั่วไปควรใช้ศึกษาหาความรู้และความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิดและเกิดสมาธิ หากมีการฝึกอย่างต่อเนื่องจะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนาและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สามารถสร้างความคิดและจินตนาการได้เอง ในขณะที่วิทยุ โทรทัศน์จะจำกัดความคิดของผู้อ่าน ดังนั้นการอ่านหนังสือจึงทำให้ผู้อ่านมีอิสระทางความคิดได้ดีกว่าการใช้สื่อชนิดอื่น

จากความเห็นที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลและรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่าน เพื่อเชื่อมโยงกับความคิดและทักษะด้านการสื่อสาร ฟัง พูดและเขียน พัฒนาจนเกิดเป็นความรู้ความสามารถ การอ่านมากทำให้รู้มาก มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้เท่าทันโลก และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาบูรณาการกับความคิดของตนเอง และส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาในชีวิต ที่ทำให้ตนเอง คนรอบข้างและสังคมเจริญก้าวหน้า

2.2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านควรมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ชัดเจนว่าต้องการเรียนรู้สิ่งใดจากการอ่านเพราะจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นมีอยู่หลายประการ หากผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนจะช่วยให้การอ่านนั้นมีทิศทางที่ต้องการไม่ต้องเสียเวลา ไปอย่างเปล่าประโยชน์และยังช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการอ่านนั้นสามารถแบ่งได้หลายประการ เช่น การอ่านเพื่อความรู้เพื่อต้องการข่าวสารและข้อมูล อ่านเพื่อแก้ไขปัญหา อ่านเพื่อการค้นคว้าวิจัย อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อ่านเพื่อเป็นที่ยอมรับทางสังคม และอ่านเพื่อปรับปรุงอาชีพและบุคลิกภาพ เป็นต้น จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านมีหลายประการขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านเป็นหลัก

พะอบ โปษะกฤษณะ (2532, น. 109) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่าการอ่านไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ จุดประสงค์ที่มาก่อน คือเพื่อรู้ เช่นการอ่านสาขาค่า การอ่านตำรา ฯลฯ และเพื่อให้เกิดความบันเทิง การอ่านเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน หนังสือสามารถสร้างจินตนาการและเร้าอารมณ์ของผู้อ่านให้คล้อยตามและเกิดความสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

สนิท ตั้งที (2538, น. 279) แสดงให้เห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ว่าเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อต้องการทราบข่าวข้อเท็จจริงเพื่อการศึกษาค้นคว้า เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม และเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ลินจง จันทรวราทิศย์ (2542, น. 12-13) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่ามีหลายประการ ได้แก่ อ่านเพื่อศึกษาความรู้ อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

พื่อน เปรมพันธ์ (2542, น. 105) สรุปจุดมุ่งหมายการอ่านว่า ได้แก่ อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง

พินิตนันท์ บุญพามี (2542, น. 11-12) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านว่ามี 4 ประการ คือ อ่านเพื่อความรู้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) หากคำตอบในสิ่งที่สงสัย 2) ศึกษาหาความรู้โดยละเอียด 3) รับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริง 4) ศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ 5) รวบรวมข้อมูลมาทำรายงาน จุดมุ่งหมายต่อไป คือ อ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อความบันเทิง คือการอ่านที่คลายความเคร่งเครียดจะช่วยพัฒนาความรู้สึกและพัฒนาอารมณ์ และจุดมุ่งหมายสุดท้ายคืออ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ การอ่านนี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าสู่วงสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพเสริมบุคลิกภาพในการสนทนากับผู้อื่นและสนทนาได้อย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการรู้และอ่านอย่างลึกซึ้งในการศึกษาหาความรู้ หาข้อเท็จจริงศึกษาค้นคว้าในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านได้พัฒนาศักยภาพในการคิด และเพื่อได้รับความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาอารมณ์ ตลอดจนอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพที่สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าสู่วงสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

2.2.4 ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านออกเสียงมีประโยชน์หลายประการ เช่น การอ่านออกเสียงในการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเองหรือการอ่านให้ผู้อื่นฟังจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานในบทประพันธ์นั้น ๆ และผู้ฟังได้รับความไพเราะหรืออรรถรสจากการฟังการอ่านออกเสียงซึ่งการอ่านอาจเป็นการอ่านออกเสียงธรรมดาหรืออ่านแบบทำนองเสนาะผู้อ่านที่ได้รับการฝึกฝนจะมีท่วงทำนองลีลาในการอ่านและออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ จวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 23-24) กล่าวถึงประโยชน์ในการอ่านออกเสียงว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพ เช่น ผู้ประกาศ พิธีกรในงานต่าง ๆ ผู้อ่านต้องฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนมีจังหวะการเว้นวรรคที่ถูกต้อง ส่วนการอ่านในใจต้องอ่านให้เร็วจึงถือ

ว่าเป็นประโยชน์ต่อการอ่านหนังสือได้มากขึ้นในเวลาที่จำกัดแต่การอ่านเร็วเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นที่สำคัญนั้นคือผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญให้ได้ ตอบปัญหาหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ย่อความได้ สรุปความและตีความได้ รวมถึงสามารถแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็นได้สามารถวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลรอบคอบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอ่าน

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2536, น. 6) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ความเพลิดเพลินบันเทิงและเกิดความบันเทิงใจ
4. เป็นการใช้เวลาว่างให้ประโยชน์
5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก
6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์
7. ช่วยให้มีมนุษย์แก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัว

กรมวิชาการ (2546, น. 7-8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาสติปัญญา ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
2. ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้

เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ

3. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านสื่อสารสนเทศ การอ่านสื่อเหล่านี้ นอกจากจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ ในสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความ วิจารณ์ตลอดจนโฆษณาสินค้าอีกด้วยซึ่งประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น

4. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัยต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเพื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ หนังสือคู่มือแนววิธีเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

5. ทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิดและยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย เช่น อ่านนิทาน นวนิยาย การ์ตูน และเรื่องสั้น เป็นต้น

6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่านสามารถอ่านได้เร็วเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้องเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องและสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทวิจารณ์ สารคดี และเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ

7. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านย่อมมีความรู้เรื่องต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติตนให้ชีวิตมีคุณค่าและระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น เช่น การอ่านหนังสือธรรมะกฎแห่งกรรม มงคลชีวิต สู้แล้วรวย ชีวิตประวิติผลงานของบุคคลดีเด่น เป็นต้น

8. ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านมากย่อมรู้มากมีข้อมูลต่าง ๆ สะสมไว้มากเมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจ ไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิความรู้สามารถถ่ายทอดความรู้แนะนำให้แก่ผู้อื่น เช่น การอ่านหนังสือ นิตยสาร วารสารสุขภาพ หมอชาวบ้าน หนังสือการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และเพื่อนที่ดีที่ต้องการ เป็นต้น

จะเห็นว่าประโยชน์ที่ได้จากการอ่านช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาสติปัญญาให้เกิดความรู้ในวิชาด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านที่สามารถถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นและสร้างสัมพันธภาพต่อมนุษย์ด้วยกัน ทำให้เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์และทำให้มนุษย์เกิดความรู้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดแก้ไขปัญหาในชีวิต และรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์โลก

2.2.5 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

นภวรรณ เกตุกำจร (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อความแล้วสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ บอกสาระสำคัญของเรื่องและจุดมุ่งหมายของเรื่องสามารถย่อเรื่องและตั้งชื่อเรื่องรวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง กระบวนการรับรู้จุดประสงค์ หรือความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาผ่านตัวอักษรข้อความ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิม และวิธีต่าง ๆ ช่วยในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เช่น การตั้งจุดประสงค์ก่อนการอ่าน อาทิ เพื่อต้องการข่าวสาร คำแนะนำ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อะไรเกิดขึ้น หรือเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้น เป็นต้น (River and

Temperley , 1978) การตั้งคำถาม การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมและถนัด และในขณะที่อ่านก็มีการพิจารณารูปแบบการนำเสนอของผู้เขียน และเมื่ออ่านเสร็จแล้ว สามารถตอบคำถาม สรุปตีความ และแก้ปัญหาความไม่รู้ในการอ่านนั้นๆได้

โจน อรุณเกล้า (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการที่มีได้อาศัยเพียงแค่ความสามารถในการอ่านสัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ได้อ่านแต่ต้องพยายามเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้อ่านควรต้องมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่อ่านตลอดจนใช้ความรู้สึกรู้จักคิด จินตนาการ ความรู้ และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานเข้าไปในขณะที่อ่าน จึงจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง ดังที่ Smith (1976 อ้างถึงใน เสน่ห์ อ่วมพยัพ) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิดล่วงหน้า การตรวจสอบ ตลอดจนการตั้งคำถามเพื่อถามตนเองจะทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

เพ็ญยุพา สุขอม (2550) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงกระบวนการทางความคิดที่ใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาใช้สร้างความหมายให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยผู้อ่านจะต้องสามารถตีความ และสรุปความในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้

ละออ คันธวงค์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปความ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับได้ จับใจความสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

กฤษณา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บข้อมูลของเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหลัก เพื่อทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือมีสาระสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้น ๆ ได้ และที่สำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นการอ่านเพื่อทราบเจตนาอารมณ์ของผู้เขียนซึ่งอาจจะบ่งชี้ให้เห็นในบทอ่านหรือผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึงเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน

จากความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถตีความ หรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร เมื่ออ่านแล้วก็ต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดา

เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

2.2.6 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กัลยา ขวนมา (2539 อ้างถึงใน ภัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การที่อ่านแล้วจะเกิดความเข้าใจได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่านดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่านจะช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ชัดเจนและเห็นภาพพจน์ เกิดจินตนาการได้ง่ายเพราะมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว

2. ความสามารถด้านภาษา คือ ความรู้ในด้านศัพท์ ถ้อยคำ สำนวน โวหาร และความหมายต่าง ๆ ของการตีความ

3. ความสามารถในการคิด ผู้อ่านจะเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถในการคิด ประสบการณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของการคิด การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และการมีประสบการณ์ตรง ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบในการพัฒนาความคิด

4. ความสนใจและความเชื่อ จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความสนใจและความเข้าใจ เรามักอ่านเรื่องที่เราสนใจด้วยความอยากรู้ อยากเห็น

5. จุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านอย่างมีจุดประสงค์จะทำให้ผู้อ่านสามารถมุ่งความสนใจไปสู่เนื้อหาเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดเพียงใด

4. สามารถลงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจรรย์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้รับ จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

การอ่านกับความเข้าใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ คนที่อ่านหนังสือได้เร็วจึงมักจะจับประเด็นหรือสาระสำคัญต่าง ๆ ได้ทันที เข้าใจแนวเรื่องหลัก สามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หรือแนวคิดได้อย่างถูกต้อง นอกจากรู้คำศัพท์มาก และสามารถนำเอาบริบทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในข้อความที่อ่านรวมทั้งข้อมูลความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวออกมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร ต้องการจะอธิบาย ชี้แนะ สั่งสอน หรือชักจูง ตลอดจนเข้าใจน้ำเสียง เจตคติ และความนึกคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อีกด้วย ดังนั้นทุกครั้งที่อ่านถ้าหากเป็นหนังสือหรือตำรา ก็จะต้องอ่านบทแรกและบทสุดท้ายด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งและควรอ่านติดต่อกันไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามเดา คาดการณ์ หรือพยากรณ์ล่วงหน้าให้ได้ว่าข้อความที่จะอ่านต่อไปนั้นจะมีเนื้อหาเป็นอย่างไรเป็นต้นซึ่งเหล่านี้เรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้นั้นจะต้องอาศัยความรู้เดิมของผู้อ่าน ทั้งด้านคำศัพท์และด้านความหมาย ประสบการณ์ของผู้อ่าน และยังต้องมีจุดประสงค์ในการอ่านที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญหรือแยกแยะประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อีกด้วย โดยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านนั้นจะช่วยเชื่อมโยงข้อมูลใหม่จากสิ่งที่อ่านให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นภาพในเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดีและเกิดการคิดต่อยอดนำไปสู่การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้

2.2.7 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน

สมุทฺร เซ็นต์เซาวินิช (2542 อ้างใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร, 2548) ได้กล่าวถึงประเภทของความเข้าใจในการอ่านเอาไว้ว่า ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความเข้าใจในทันที (Receptive Comprehension) และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) โดยความเข้าใจแบบทันทีจะเน้นไปที่ การรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่ความเข้าใจแบบไตร่ตรองนั้น จะเน้นไปที่ความรู้รอบรู้ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความสามารถด้านการคิดไตร่ตรองเพื่อหาข้อสรุป ต้องอาศัยเหตุผล และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นหลัก

จากประเภทของความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน มี 2 ประเภท คือความเข้าใจแบบทันที คือผู้อ่านต้องมีพื้นฐานคำศัพท์ที่ดีและรู้คำศัพท์ต่างๆเป็นจำนวนมาก เมื่อเห็นคำศัพท์ต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านก็จะทำให้รู้ความหมายของเรื่องที่อ่านและเข้าใจได้ทันที และความเข้าใจแบบไตร่ตรองคือ ผู้อ่านจะต้องมีทักษะในการคิด ไตร่ตรอง หาเหตุผล เพื่อหาข้อสรุปของเรื่องที่อ่านให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน โดยจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2.2.8 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาด้านการอ่านได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้แตกต่างกันไว้ดังนี้

Lapp and Flood (1986 อ้างถึงใน กัทธีรามา ณีเลิศ, 2546) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับความและอ้างสรุป (Inferential Comprehension) คือ ผู้อ่านเข้าใจข้อความในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) คือ ผู้อ่านใช้ความคิด ประสบการณ์ของตนเองและความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับตีความ และอ้างสรุป มาช่วยในการตัดสินและประเมินข้อความที่อ่าน

เขาวริย์ ประเสริฐศักดิ์ (2534 อ้างถึงใน ไฉน อรุณเกล้า, 2550) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริงหรือความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหาข้อความนั้น ๆ เป็นความเข้าใจเนื้อหาที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้นั่นเอง

2. ความเข้าใจในระดับการตีความ (Interpretive level หรือ Reading Between The Lines) หมายถึง ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของผู้อ่านที่สามารถตีความและสรุปสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้รู้ทั้งที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรงในเนื้อหา ความเข้าใจระดับนี้ซับซ้อนกว่าระดับแรกที่กล่าวเอาไว้

3. ความเข้าใจในระดับประเมินค่า (Evaluation level หรือ Reading Beyond The Lines) หมายถึงความเข้าใจที่เกิดจากความสามารถในการประเมินผลว่าข้อมูลหรือเนื้อหาสาระนั้นๆมีความถูกต้องหรือไม่อย่างไร หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ทั้งนี้ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์และความรู้ที่ได้สะสมมาช่วยในการวิเคราะห์วิจารณ์และตัดสินใจสิ่งที่ได้อ่าน

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2532 อ้างถึงใน เพ็ญยุพา สุขอม, 2550) กล่าวว่า ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็น 4 ชั้นและจำแนกทักษะย่อย ดังนี้

1. ชั้นอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง มีทักษะย่อยดังนี้

- 1.1 การชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนคำนาม (Recognizing Facts)
- 1.2 การไปตามทิศทาง (Following Directions)
- 1.3 การหาประโยคสำคัญ (Finding Topic Sentence)
- 1.4 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บความสำคัญ (Getting Main Ideas)
- 1.5 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)
- 1.6 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting The Sequences)
- 1.7 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)
- 1.8 การเข้าใจความสำคัญของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)
- 1.9 การชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

2. ชั้นการอ่านตีความ (Interpretative Reading) คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรงเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียนโดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตามตัวอักษร มีทักษะย่อย ดังนี้

- 2.1 การกล่าวสรุป (Drawing Conclusions)
- 2.2 การสรุปกฎ (Making Generalizations)
- 2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Anticipating Outcomes)
- 2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring Meanings of Figurative Language)
- 2.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic) และการเก็บใจความสำคัญ (Getting Main Ideas)
- 2.6 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting Important Details)

2.7 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting Sequences)

2.8 การเปรียบเทียบ (Making Comparisons)

2.9 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Cause and Effect Relationship)

2.10 การระบุนิสัยของบุคคลในเรื่อง (Identifying Character Traits)

3. ขั้นการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ (Critical Ceding) คือขั้นของการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน เขียน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์รวมทั้งความสามารถในการอ่านตัวอักษรและอ่านตีความ

3.1 การแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น (Differentiating Facts and Opinions)

3.2 การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องเพ้อฝัน (Distinguishing Reality From Fantasy)

3.3 การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง (Finding Relevant or Irrelevant Information)

3.4 การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting Propaganda)

3.5 การพิจารณาเหตุผลที่สามารถบอกได้ว่าจริงหรือไม่จริง (Recognizing Fallacious Reasoning)

3.6 การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าการยอมรับความคิด (Judging Adequacy Worth Acceptability)

3.7 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (Identifying Author's Purposes)

3.9 การแสดงความรู้สึกและจับความรู้สึก (Ability to Express or Sense Feeling)

4. ขั้นการนำไปใช้ (Application Reading) หมายถึง การอ่านที่ผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านนั้น ไปใช้กับสถานการณ์อื่นในทำนองเดียวกันต่อไป

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ในการอ่านหลายๆแนวคิดมีลักษณะที่เหมือน ๆ กัน คือ จะแบ่งจากความเข้าใจในระดับที่ง่ายไปสู่ความเข้าใจในระดับที่ยากและมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจะเริ่มจากขั้นของการเข้าใจตัวอักษรในบทอ่านก่อน จากนั้นก็จะไปสู่ความเข้าใจในเรื่องของการตีความและสรุป และสุดท้ายผู้เรียนต้องสามารถวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน และผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2.9 คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน

Nuttal (1982 อ้างถึงใน กัทธีรา มณีเลิศ, 2546) ได้แยกประเภทต่าง ๆ ของคำถามเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจตามระดับอักษร (Questions of Literal Comprehension) เป็นคำถามที่มีคำตอบปรากฏให้เห็นชัดเจนอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ต้องการคำตอบ โดยใช้คำศัพท์ที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องนั่นเอง และถือว่าคำถามระดับตามตัวอักษรเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุด เพราะถ้าหากผู้อ่านไม่สามารถตอบคำถามในระดับตัวอักษรได้ก็คงไม่มีประโยชน์ในการที่จะพยายามให้ผู้อ่านตอบคำถามในระดับที่ยากไปกว่านี้

2. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในระดับการจัดเรียงเรียงเนื้อเรื่อง (Questions Involving Reorganization) เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียงเรียงเนื้อความ คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามแบบที่ 1 เล็กน้อยเพราะเป็นการถามที่ให้อ่านรวบรวมข้อมูลในระดับตามตัวอักษรเข้าด้วยกัน หรือเข้าใจได้ลึกซึ้งมากขึ้น คำถามชนิดนี้มีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้อ่าน อ่านเนื้อเรื่องโดยรวมมากกว่าการแยกอ่านทีละประโยค และยังทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้เต็มที่

3. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Questions of Inference) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านอ่านข้อความระหว่างบรรทัด เพื่อที่จะได้พิจารณาได้ว่าอะไรคือความนัยที่แฝงอยู่โดยมิได้ปรากฏให้เห็นในเนื้อเรื่อง คำถามชนิดนี้ยากกว่าคำถามทั้งสองชนิดข้างต้นมาก เพราะเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องดีพอที่จะดึงเอาความนัยที่แฝงอยู่ออกมาให้ได้และความยากนั้นเป็นความยากในแง่ของการใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์เช่นเดียวกับคำถามชนิดที่ 2 คำถามชนิดนี้ต้องการให้ผู้อ่านรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อจะได้เข้าใจความสัมพันธ์ของความนัยของเนื้อเรื่อง

4. คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจ ในระดับการประเมินผลเนื้อเรื่องที่อ่าน (Questions of Evaluation) ระดับความเข้าใจที่จะประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับผู้อ่านในการที่จะพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อความอะไร และอ่านได้เข้าใจมากแค่ไหน ผู้อ่านจะถูกถามคำถามเพื่อลงความเห็นหรือตัดสิน ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนชื่อตรงหรือลำเอียงคำถามชนิดนี้เป็นคำถามที่ซับซ้อนกว่าคำถามทั้ง 3 ชนิดข้างต้น เพราะไม่เพียงแต่การถามผู้อ่าน เพื่อให้ได้ตอบเท่านั้น แต่เพื่อวิเคราะห์ข้อโต้ตอบและค้นหาเหตุผล รวมทั้งประเมินจุดมุ่งหมายของผู้เขียนอีกด้วย

5. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อ่าน (Questions of Personal Response) ในบรรดาคำถามทั้งหมด คำตอบของคำถามชนิดนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านมากที่สุดและผู้เขียนน้อยที่สุด เพราะเป็นคำถามที่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น โดยที่ในการอ่านผู้อ่านไม่ต้องคำนึงว่าผู้เขียนใช้กลวิธีอย่างไรในการเขียน ผู้อ่านเพียงแต่ต้องคำนึงถึงปฏิกริยาระหว่างตัวเองกับบทอ่านเท่านั้น

Valmont (1997 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) เกี่ยวกับคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. คำถามที่เกี่ยวกับใจความหลักเป็นคำถามที่ครอบคลุมใจความของเนื้อเรื่อง

2. คำถามเกี่ยวกับรายละเอียดเป็นคำถามที่มักใช้ถามเกี่ยวกับที่ปรากฏในเนื้อความในเรื่องคำถามควรง่ายและตรงไปตรงมาและเกี่ยวข้องกับใจความหลักของเรื่อง ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ไม่เกี่ยวกับใจความหลักให้มากที่สุด

3. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปอ้างอิงจากเนื้อเรื่อง (Inferential Questions) เป็นคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อความที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านตีความได้เองโดยไม่มีเนื้อความปรากฏในเนื้อเรื่องผู้สร้างคำถามควรสร้างคำถามชนิดนี้บ้าง เพื่อทดสอบความสามารถของผู้อ่านในการอนุมานด้วยเพราะการเป็นผู้อ่านที่ดีจะต้องสามารถตัดสินใจและพิจารณาข้อความบางตอน โดยอาศัยเนื้อความตอนใดตอนหนึ่งได้

4. คำถามที่เกี่ยวกับการสรุปใจความเป็นคำถามที่สามารถทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้ดี เพราะการที่ผู้อ่านจะตอบคำถามประเภทนี้ได้ผู้อ่านจะต้องเก็บเนื้อหาหรือข้อความที่ปรากฏในเนื้อเรื่องหรืออาจอาศัยจากการอนุมานจากเนื้อเรื่องก็ได้

5. คำถามที่เกี่ยวกับการจัดเรียงเนื้อความ (Organization Questions) มีสองลักษณะคือคำถามที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบข้อความผู้แต่งที่ใช้กับบทความสั้นและใช้สำนวนไปในทางที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนมากกว่าการอ่านและคำถามที่เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องซึ่งอาศัยการอ่านให้เข้าใจโดยตลอด

6. คำถามเกี่ยวกับเหตุผล (Cause and Effect Questions) เป็นคำถามที่ทดสอบความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับเหตุและผล ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าสาเหตุของผลดังกล่าวสืบเนื่องมาจากอะไร เช่น ถ้าผู้เขียนถามเกี่ยวกับเหตุ ผู้อ่านจะต้องหาคำตอบที่เป็นผลและในทางเดียวกันถ้าผู้เขียนถามถึงผล ผู้อ่านก็ต้องหาเหตุเป็นต้น

7. คำถามที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ (Vocabulary Questions) สิ่งที่ต้องการทดสอบก็จะเป็นความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งอาจเป็นความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความของคำหรือวลีที่พบบ่อย ๆ หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำหรือวลีที่ใช้ในเนื้อเรื่องนั้น ๆ ว่าผู้อ่านมีความรู้ที่ถูกต้องหรือไม่

จากคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า คำถามที่จะใช้ในการวัดความเข้าใจของผู้อ่านนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ 1.คำถาม ที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามง่ายและตรงประเด็นในเรื่องที่อ่าน 2. คำถามเพื่อให้ผู้อ่านได้ตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยจะไม่มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่านแต่ผู้อ่านจะต้องตีความเอง ว่าเรื่องที่อ่านนั้นผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงอะไร 3. คำถามที่เกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านมาตลอดทั้งเรื่อง 4. คำถามที่ให้ผู้อ่านหาเหตุและผล โดยต้องวิเคราะห์และหาเหตุผลสำคัญของเรื่องได้ 5. คำถามที่ให้ผู้อ่านออกความคิดเห็น เพื่อแสดงถึงความรู้สึกหรือความคิดที่มีต่อเรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

2.2.10 การประเมินผลการอ่าน

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้ทราบถึงความเข้าใจของผู้เรียนในการอ่านว่ามีความเข้าใจมากน้อยเท่าใด อีกทั้งผู้สอนยังสามารถนำไปใช้ในวางแผนเพื่อการพัฒนาหรือจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้อีกด้วย ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

Hefner and Jolly (1997 อ้างถึงใน วาสนา โพธิ์วัลย์, 2549) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จากความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
 2. เข้าใจคำชี้แจงสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงเพื่อคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้
- ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
 4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
 5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
 6. บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญอย่างไร
 7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญ หรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
 8. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
 9. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไร
 10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่นั้นผู้เรียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผลเริ่มต้น
 11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ที่ไม่แสดงไว้ในบทความ

12. บอกได้ว่าเรื่องที่มีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้เขียนตรง ๆ
14. บอกได้ว่าที่ไหนผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบกับอย่างไรมีความหมายอย่างไร

จากการวัดและการประเมินผลที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทแรก การประเมินการอ่านคำศัพท์หรือไวยากรณ์ ที่ถูกต้องตามหลักภาษา และประเภทที่สองคือ การประเมินความเข้าใจในภาพรวมของการอ่าน เช่น การตีความ การสรุปความ การจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยที่ไม่มีข้อมูลเนื้อหาเหล่านี้ในเนื้อหาที่อ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 อ้างถึงใน กฤษณา โภธิชัยรัตน์, 2556) กล่าวว่าถึงการประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์โดยรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นแบบเกณฑ์ย่อย มีดังนี้
 - 1.1 ความรู้คำศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สำนวนที่ใช้อยู่ในระดับใด
 - 1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา
2. เกณฑ์กำหนดความสามารถการอ่านแบบรวม มีดังนี้
 - 2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ
 - 2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่อง ได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
 - 2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบทอ่านที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทศนคติของผู้เรียน สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน การกำหนดความสามารถ

ข้างต้นเป็นลำดับขั้นที่ขึ้นต่อกัน และสามารถกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ โดยใช้มาตราส่วน ประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง มีความสามารถต่ำ
- ระดับ 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย
- ระดับ 3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ
- ระดับ 4 หมายถึง มีความสามารถมาก
- ระดับ 5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม

2.3 เทคนิคการตั้งคำถาม

2.3.1 ความหมายของการตั้งคำถาม

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น. 151) ได้ให้ความหมายของเทคนิคการตั้งคำถามว่า หมายถึง ความสามารถในการตั้งคำถามและความสามารถในการวิธีการถาม เพื่อให้นักเรียนตอบโดยใช้ การตั้งเกิดความคิดเห็น เหตุผลและอื่น ๆ ใช้ความสามารถสูงกว่าในระดับความจำ ทั้งให้มี ปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน

กิตติชัย สุทธาสิ โนบล (2541, น. 33) กล่าวว่า การใช้คำถาม หมายถึง เทคนิคการใช้ คำพูดของผู้สอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ค้นคว้าหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหา และตอบ คำถามผู้สอนจากนั้นจึงสรุปเป็นแนวคิดของตนเอง เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดในระดับสูง ตลอดจนช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

อินทิรา บุญยาทร (2542, น. 219) กล่าวว่า การใช้คำถาม หมายถึง พฤติกรรมการสอนที่ ครูใช้เพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างมีเหตุมีผล ให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง การถามของครูไม่เพียงแต่ ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดเท่านั้น แต่ยังเป็นการทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนอยากรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 87-88) กล่าวว่า การใช้คำถาม หมายถึง ส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ การใช้ คำถาม จะช่วยขยายทักษะการคิด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 74) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ การใช้คำถาม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะ ป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือการประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 491) ให้ความหมายของคำว่า “ถาม” หมายถึง พูดยเพื่อรับคำตอบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น. 90-95) กล่าวว่า คำถาม หมายถึงคำพูดที่ต้องการคำตอบ หรือการตอบสนองจากบุคคลที่ถูกถาม คำถามเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาข้อมูล หรือแปลความหมายของข้อมูล เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และช่วยให้เกิดความคิด

ภพ เลหาไพบูลย์ (2552) กล่าวว่า เป็นเทคนิคการสอนที่ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนสามารถ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แก้ปัญหาและสรุปแนวคิดหลักได้ด้วยตนเอง และไม่ว่าครูผู้สอนจะใช้วิธีสอนแบบใด การใช้คำถามก็ยังมีบทบาทสำคัญเสมอในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ สำหรับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ นั้นต้องใช้คำถามเป็นสื่อทำให้เกิดการเรียนรู้อาจเป็นการถามตอบด้วยวาจา ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บทบาทของคำถามในการสอนให้นักเรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 3 แบบ คือ แบบที่ครูเป็นผู้ตั้งคำถาม (Passive inquiry) แบบที่นักเรียนเป็นผู้ถามคำถาม (Active inquiry) และแบบที่ครูและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม (Combined inquiry)

พิมพ์นัช เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2558) กล่าวว่า การใช้ประเภทคำถามเป็นและรู้จักลักษณะคำถามที่ดีการใช้ประเภทคำถามทั้งคำถามง่ายและคำถามยาก หรือทั้งถามแคบและคำถามกว้างหรือทั้งคำถามระดับต่ำและคำถามระดับสูง การถามในห้องเรียนอาจมีความเป็นไปได้ดังนี้ 1. ครูเป็นผู้ถามคำถามให้นักเรียน 2. ครูและนักเรียนร่วมกันถามคำถาม 3. นักเรียนเป็นผู้ถามคำถาม ส่วนลักษณะคำถามที่ดีนั้นเป็นศิลปะในการถามคำถามที่ทำให้สามารถกระตุ้นความคิดของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าตอบสนองและกล้าถามย้อนกลับ

2.3.2 ความสำคัญของการใช้คำถาม

1. ใช้เป็นสื่อสำหรับสำรวจและทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะเป็นสื่อไปสู่การเรียนการสอนบทเรียนใหม่และประสบการณ์ใหม่

2. ใช้กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ครูอาจใช้คำถามเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนได้ทุกขั้นตอนในการเรียนการสอน เช่น การใช้คำถามเพื่อเริ่มต้นบทเรียน ถามให้นักเรียนสังเกต ให้ยกตัวอย่าง ใช้เป็นสื่อเชื่อมโยงหรือเริ่มต้นการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน เพราะนักเรียนจะตอบคำถามของครูได้หากสนใจเรียนตลอดเวลา

3. ใช้เสริมสร้างความสามารถทางความคิดให้แก่ นักเรียน ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

4. คำถามที่ดีจะช่วยให้มีการอภิปรายต่อเนื่อง เป็นการขยายความคิดและแนวทางในการเรียนรู้และข้อสรุปหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ

5. การใช้คำถาม ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ทำให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถาม เสนอความคิดเห็นและตั้งคำถาม รวมทั้งได้ร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย

6. ช่วยให้นักเรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของครู

7. ใช้ช่วยทบทวนหรือสรุปบทเรียนให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน

8. ใช้ช่วยประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู

มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้อธิบายถึงความสำคัญของการใช้คำถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ชัยวัฒน์ สุมชิรัตน์ (2553) สรุปได้ว่า คำถามนั้นมีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำถามจะช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงมุงการคิดมากขึ้นและ เมื่อมีการอภิปรายจะนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้รวมทั้งคำถามจะช่วยให้ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูอีกด้วย

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 185) กล่าวว่า การใช้คำถามมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ครูผู้สอนควรมีความสามารถในการถามคำถามอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด

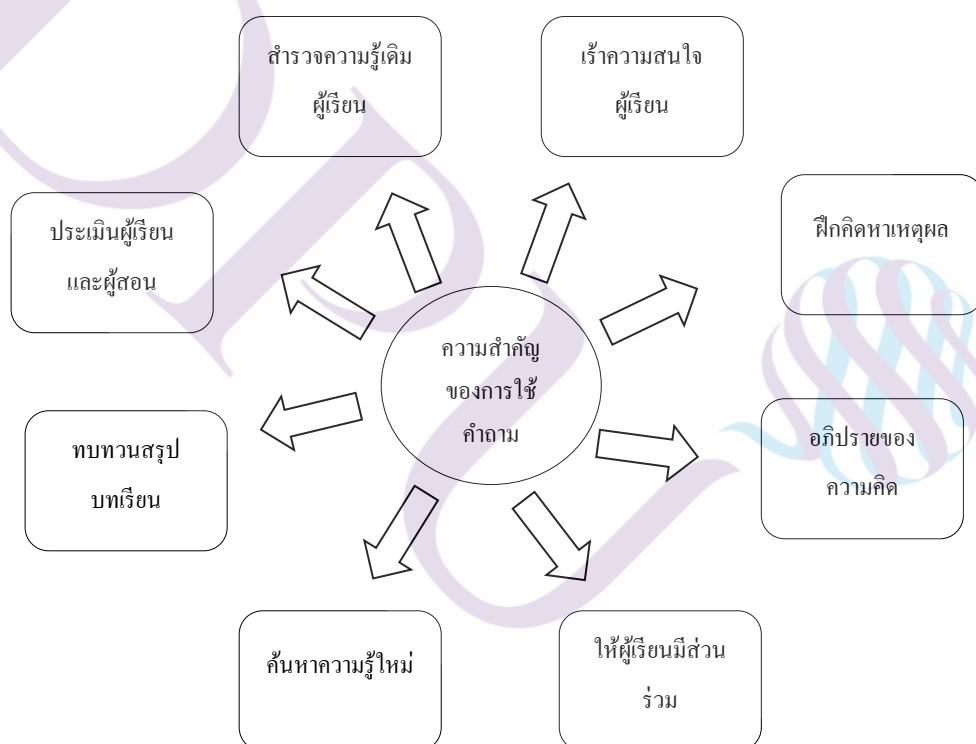
Jay McTighe (1991 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุมชิรัตน์, 2553) ได้กล่าวว่า ผู้สอนที่ใช้คำถามที่ใช้ทักษะการคิดขั้นสูงจะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทิพย์วัลย์ สัจจันทร์(2531: 64 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุมชิรัตน์, 2553, น. 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้คำถามไว้ดังนี้

1. คำถามใช้เป็นที่สำหรับสำรวจและทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน คำตอบของผู้เรียนจะเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนการสอนบทใหม่และประสบการณ์ใหม่

2. คำถามใช้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนอาจใช้คำถามเพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนได้อีกทุกขั้นตอนในการเรียนการสอน เช่น การใช้คำถามเพื่อเริ่มต้นบทเรียน ถามให้ผู้เรียนสังเกตให้ยกตัวอย่าง ใช้เป็นสื่อเชื่อมโยงหรือเริ่มต้นสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะตอบคำถามของผู้สอนได้หากสนใจเรียนตลอดเวลา

3. คำถามใช้เสริมสร้างความคิดให้แก่ผู้เรียน ช่วยผู้เรียนฝึกคิดหาคำตอบ หาเหตุผล และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. คำถามที่ดีจะช่วยให้มีการอภิปรายต่อเนื่อง ขยายความคิดและแนวทางการเรียนรู้ และข้อสรุปหลักเกณฑ์ใหม่ๆ
5. คำถามช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบคำถาม เสนอความคิดเห็นและตั้งคำถาม รวมทั้งได้ร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย
6. คำถามช่วยให้ผู้เรียนพยายามค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติม เพื่อที่จะนำมาตอบคำถามของผู้สอน
7. คำถามช่วยทบทวนหรือสรุปบทเรียนให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน
8. คำถามช่วยประเมินผลการเรียนทั้งของผู้เรียนและการสอนของผู้สอน

ภาพที่ 4.1 ความสำคัญของการใช้คำถาม

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2555) กล่าวว่า การตั้งคำถามมีความสำคัญและมีคุณค่ามากในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คำถามทำให้เกิดพลังในการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความคิดระดับสูงในการตอบคำถาม แก้ปัญหา เสนอทางออกของปัญหา การถามคำถามยังเป็นการกำหนดวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน ในโลกที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งมีข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก ครูจึงต้องมีทักษะในการตั้งคำถามที่ท้าทายให้นักเรียนมีส่วนร่วม อย่างกระตือรือร้นในการสืบเสาะหาความรู้ ใช้ความคิดวิเคราะห์ ใช้ความคิดวิจารณ์ว่าข้อมูลใดต้องมีการสำรวจ ตรวจสอบ จะสำรวจตรวจสอบด้วยวิธีใด หรือประจักษ์พยานใดอีกบ้างที่ต้องนำมาใช้ ประกอบการอธิบายตัดสินใจเลือกข้อมูลที่ต้องเชื่อถือครูที่มีความสามารถในการตั้งคำถามจะตั้งคำถามที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้หรือคำถามที่สร้างสรรค์ (Productive Question)

สรุปได้ว่า คำถามนั้นมีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ผู้สอนได้สำรวจว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานมากน้อยเพียงใด แล้วนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ฝึกให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดหาคำตอบด้วยตนเองจากความรู้เดิม คำถามที่ดีจะช่วยให้มีการอภิปรายขยายความคิดแนะแนวทางการเรียนรู้และข้อสรุปหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ

2.3.3 ลักษณะของคำถาม

มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้อธิบายถึงลักษณะของคำถามไว้หลายท่าน ดังนี้

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุเมธีรัตน์, 2553, น. 8-10) ลักษณะของคำถามมีหลายลักษณะ ดังนี้คือ

1. การถามเกี่ยวกับความเข้าใจ เป็นการถามเพื่อให้ผู้เรียนระลึกถึงสาระสำคัญ สิ่งที่เรียนรู้ หรือการนำความรู้มาเชื่อมโยงกับสถานการณ์ ลักษณะคำถามจึงเป็นการถามถึงวิธีการ รวมถึงการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การถามให้อธิบาย เป็นการใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบายถึงวิธีการคิดหาคำตอบ ขั้นตอนในการคิดหาคำตอบ แต่ไม่จำเป็นต้องบอกเหตุผลในการคิดหรือกระทำอย่างนั้น

3. การถามให้คิดวิเคราะห์ เป็นลักษณะการถามที่ไม่ต้องการคำตอบว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ แต่จะเป็นการถามเพื่อให้ผู้เรียนแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของปัญหาโดยอาศัยหลักการ กฎ ทฤษฎี และที่มาของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่กำหนดเป็นตัวนำไปสู่การคิด

4. การถามให้คิดเชิงเหตุผล เป็นการถามที่เน้นให้ผู้เรียนได้อธิบายเหตุผล การตัดสินใจ โดยมีการอ้างหลักการ กฎ ทฤษฎี หรือประสบการณ์

5. การถามเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด เป็นลักษณะคำถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดเพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูลย่อย ๆ แล้วสรุปเป็นหลักการด้วยตนเอง

6. การเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ คำถามลักษณะนี้เป็นคำถามให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น นำไปสู่การตัดสินใจคิดหรือสร้างสิ่งใหม่ ๆ

จินดา คงแก้ว (2550 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุเมธีรัตน์, 2553, น. 11-16) ได้กล่าวถึงลักษณะของคำถามตามวัตถุประสงค์ของการถามไว้ ดังนี้

1. ถามเพื่อเปรียบเทียบ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบคิดเปรียบเทียบความเหมือนกับความต่างของสิ่งของบุคคล หรือสถานที่

2. ถามเพื่อการตัดสินใจ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบต้องจำแนกและตัดสินใจให้แน่นอน

3. ถามเพื่อนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ

4. ถามเพื่อการจำแนก เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบคิดจำแนกหรือจัดหมวดหมู่หรือจัดพวกใหม่ โดยอาศัยการเปรียบเทียบความแตกต่าง ความเหมือนและความสัมพันธ์ และการจัดกลุ่มใหม่

5. ถามความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบสังเกตปรากฏการณ์ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ผลเป็นอย่างไร

6. ถามเพื่อให้ทราบความมุ่งหมาย เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบบอกความมุ่งหมายของเนื้อเรื่อง

7. ถามเพื่อให้เกิดความคิดวิจารณ์ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบคิดในเรื่องความสมบูรณ์ ความถูกต้อง ผู้ตอบจะต้องใคร่ครวญอย่างดีก่อนที่จะตอบ

8. ถามเพื่อให้แสดงความคิดเห็น เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบเกิดการสรุป ตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลจริง หลักการเป็นเกณฑ์

9. ถามเพื่อเกิดความอภิปราย เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบได้มีการถกเถียง และพินิจพิจารณา

10. ถามเพื่อให้กำหนดนิยามหรืออธิบาย เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบสรุปความคิดรวบยอดหรือความหมาย คำนิยาม คำอธิบายในคำหรือวลี

11. ถามเพื่อให้สังเกต เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบหาคำตอบ โดยวิธีการสังเกต

12. ถามเพื่อช่วยผู้ให้เกิดคำถามใหม่ ๆ ระหว่างที่ผู้เรียนกำลังคิด กำลังอ่าน กำลังปฏิบัติงานว่าพบปัญหาอะไรหรือไม่

สรุปได้ว่า ลักษณะของคำถามเป็นการถามเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ จากสิ่งที่อ่าน เป็นการถามที่ไม่ต้องการคำตอบว่าถูกหรือผิด แต่จะให้ผู้เรียนแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องว่าเกิดอะไรขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด และความคิดสร้างสรรค์

2.3.4 เทคนิคการตั้งคำถาม

มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้อธิบายถึงเทคนิคการใช้คำถามไว้ ดังนี้

พันทิพา อุทัยสุข (2532, น. 76 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557, น. 21-23) การใช้คำถามมีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคำถามคำถามของผู้สอน ถ้าผู้สอนมีเทคนิคในการใช้คำถาม จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่า ซึ่งเทคนิคการใช้คำถามสรุปได้ดังนี้

1. ไม่เจาะจงผู้ตอบ ในการถามไม่ควรเจาะจงผู้ตอบหรือผู้เรียนตามลำดับ เพราะการรู้ตัวก่อนว่าจะตอบเมื่อใดนั้นจะทำให้ผู้ตอบไม่สนใจคำถามอื่น ๆ การเรียนรู้จึงไม่เกิดขึ้น
2. ถามให้ทั่วถึง ในการใช้คำถามไม่ควรถามซ้ำผู้เรียนคนเดิมบ่อยครั้ง เพราะการปฏิบัติดังนี้ ผู้เรียนคนอื่น ๆ จะเกิดความน้อยใจที่ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของตน จึงทำให้ไม่สนใจบทเรียน ควรมีการถามทั้งรายบุคคล ถามทั้งชั้น และถามผู้เรียนให้ทั่วถึง
3. ให้โอกาสคิด ในการตั้งคำถามไม่ควรเร่งรัดคำตอบจากผู้เรียนมากเกินไป ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหยุดคิดค้นหาคำตอบบ้าง
4. ใช้ภาษาง่ายแต่เร้าความสนใจ การใช้คำถามควรใช้ภาษาง่ายแล้วใช้น้ำเสียงท่าทางประกอบเพื่อเร้าความสนใจของผู้ตอบ เน้นเสียงในจุดสำคัญของคำถาม ใช้ท่าทางแทนคำพูด มีการกวาดสายตาไปรอบ ๆ ชั้นเรียนในขณะที่ถาม รับคำตอบด้วยสีหน้า แววตา หรือคำพูด ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากตอบมากขึ้น
5. ให้กำลังใจ ขณะที่ผู้ตอบหยุดคิดหรือลังเลในการที่จะตอบแทนเพราะจะทำให้ผู้เรียนเสียกำลังใจ
6. เปิดโอกาสให้ตอบ ในการตอบคำถามหนึ่ง ผู้สอนไม่ควรคิดว่าต้องให้เด็กคนเดียวตอบคำถามนั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหลาย ๆ คนได้ตอบ เพราะจะเป็นการกระจายความคิดและทำให้มีข้อสรุปที่ดี
7. ให้ตอบตรงประเด็น ในการตอบคำถามของผู้เรียนอาจได้คำตอบที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือไม่ค่อยมีเหตุผลนัก ผู้สอนควรหาวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างผิด ๆ ต่อไป โดยอาจถามคำถามใหม่ หรืออธิบายเพิ่มเติม
8. ชื่นชม ทบทวน หากผู้เรียนตอบถูก ผู้สอนควรแสดงความชื่นชม หากตอบผิดผู้สอนควรให้กำลังใจและอาจให้เพื่อนช่วยตอบ หากไม่ตอบเลยผู้สอนควรทบทวนคำถามหรืออธิบายคำถามซ้ำอีกครั้ง

9. ไม่ถามเองตอบเอง คุณค่าของการสอนโดยใช้คำถามจะหมดไป ถ้าครูเป็นผู้ถามเองหรือคำถามในลักษณะที่ทบทวนความจำผู้เรียนมากเกินไป

10. เป็นกันเอง สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม

11. หลากหลายคำตอบ ในการตอบคำถามหนึ่ง ๆ ควรให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำตอบในหลาย ๆ แนวไม่ควรจำกัดเฉพาะคำตอบเดียว

12. ถามให้สัมพันธ์กับประสบการณ์ ใช้คำถามที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ

13. ไม่ถามคนขาดเรียน ไม่ควรถามผู้เรียนที่ขาดเรียนตอบหรือหรือเป็นบุคคลที่บกพร่องทางการพูด

14. ทบทวนคำถามตนเอง ควรวิเคราะห์คำถามที่เคยใช้ถามไปแล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขไว้ใช้ในโอกาสต่อไป

สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, น. 18 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557, น. 24) ได้สรุปเทคนิคการใช้คำถามที่มีประสิทธิภาพ จากการสังเกตขณะที่ครูสอนไว้ดังนี้

1. ครูควรละเว้นคำถามที่จะต้องการตอบว่า ใช่ – ไม่ใช่ อะไร ที่ไหน เมื่อไร
2. ครูควรเปลี่ยนคำถามหรือคำถามใหม่ ถ้านักเรียนยังตอบไม่ได้
3. ครูควรแสดงการยอมรับคำตอบของนักเรียนโดยไม่ต้องหยุด อาจใช้ท่าทางประกอบได้ เช่น พยักหน้า สัมผัสตัว เป็นต้น

4. ครูควรถามคำถาม ก่อนเรียกชื่อให้นักเรียนตอบ

5. ครูควรพยายามให้นักเรียนตอบในลักษณะที่พูดกับเพื่อนทั้งชั้น ไม่ใช่พูดกับครูคนเดียว

6. ครูควรให้การเสริมแรง

7. ครูไม่ควรแนะนำแนวทางหรือคำตอบให้ทันทีหลังจากถาม

8. ครูควรทอระยะเวลาหลังถามคำถามแล้ว โดยหยุดหรือทอระยะเวลาชั่วครู่หนึ่ง คอยให้นักเรียนตอบ

9. ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบคำถามได้หลายคน

10. ครูควรพยายามฝึกให้นักเรียนฟังและโต้ตอบซึ่งกันและกัน

นภเนตร ธรรมบวร (2544, น. 65-68 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557, น. 25-26) ได้สรุปเทคนิคการใช้คำถามเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด ดังนี้

1. ในการถามคำถามเด็ก ผู้สอนควรใช้เวลาแก่เด็กและแสดงออก โดยไม่เร่งเด็กให้ตอบคำถามมากเกินไป หรือกลายเป็นผู้ตอบคำถามเอง ถ้าผู้สอนใช้เวลาแก่เด็ก ในการคิดหาคำตอบ โดยใช้เวลาในการรอคำตอบให้ยาวนานขึ้น จำนวนของเด็กที่จะตอบคำถามก็จะมีมากขึ้น ความล้มเหลวในการตอบคำถามจะลดน้อยลง การพูดคุย อภิปราย และสรุปองค์ความรู้ของเด็กจะมีเพิ่มมากขึ้น รวมตลอดจนจำนวนของคำถามก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย

2. คำถามที่ผู้สอนใช้ ควรเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งคำถามปลายเปิดจะช่วยส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา การเปรียบเทียบและทางเลือก คำถามที่ส่งเสริมให้เด็กคิดแก้ปัญหา นั้นจะต้องมีคำตอบที่ถูกอย่างหลากหลาย ไม่ใช่เพียงคำตอบเดียว ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีความคิดที่เปิดกว้าง สามารถคิดได้หลายทาง

3. คำถามที่ผู้สอนถามควรเป็นคำถามที่ช่วยให้เด็กเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับการเรียนรู้ในปัจจุบันได้

4. ผู้สอนควรกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ตั้งคำถามด้วยตนเอง ซึ่งผู้สอนอาจช่วยกระตุ้นเด็กให้ถามคำถามโดยวิธีการต่าง ๆ

5. ผู้สอนควรใช้คำถามเพื่อกระตุ้น ให้เด็กเรียนรู้และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งการส่งเสริมให้เด็กตอบคำถามด้วยตนเอง จะนำไปสู่การถามคำถามต่อไป นี้ เนื่องจากทุกครั้งที่เด็กหาคำตอบได้ด้วยตนเอง เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เขาจะมีเจตคติในทางบวกต่อตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะถามคำถามต่าง ๆ ด้วยตนเองต่อไป

สรุปได้ว่า เทคนิคการใช้คำถามผู้สอนต้องตั้งคำถามให้เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นคำถามที่ช่วยให้เด็กเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับการเรียนรู้ในปัจจุบัน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ตั้งคำถามด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการตั้งคำถามที่หลากหลาย และเน้นการคิด การใช้คำถามมีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก เพราะฉะนั้นผู้สอนต้องมีเทคนิคการใช้คำถาม เช่น ถามแบบไม่เจาะจงผู้ตอบ ถามให้ทั่วถึงและให้โอกาสผู้เรียนในการคิด ใช้ภาษาง่ายและเร้าความสนใจ เมื่อผู้เรียนตอบคำถามแล้วควรมีการชื่นชม ผู้ที่ตอบถูก ผู้สอนไม่ควรถามเองตอบเอง และควรทบทวนคำถามตนเอง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในการสอนครั้งต่อไป

2.3.5 วัตถุประสงค์ของการตั้งคำถาม

การใช้คำถามของครูในชั้นเรียนนั้น มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนการสอนในขณะนั้น สำหรับวัตถุประสงค์หลัก ๆ ของการใช้คำถามก็คือ เพื่อให้ให้นักเรียน ได้ฝึกคิดและเพื่อติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 86) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้คำถาม ดังนี้

1. ผู้เรียนกับผู้สอนสื่อความหมายกันได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2551, น. 75-76) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้คำถามในชั้นเรียนดังนี้

1. สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
2. ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้ว
3. กระตุ้นความสนใจ และความใคร่รู้ของนักเรียน
4. ทดสอบความรู้ของนักเรียนในหัวข้อเรื่องนั้น ๆ (Topic)
5. เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องทางด้านวิชาการของนักเรียน
6. เป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนคิด เสนอความคิดเห็น และการปรึกษาหารือกัน
7. ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงภูมิปัญญาต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน
8. เพื่อให้ครูอธิบายปัญหา และข้อสงสัยให้แก่ นักเรียน
9. ทบทวนความรู้ ความจำในสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว
10. เมื่อนักเรียนตอบคำถามของครูได้ถูกต้อง จะสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียน
11. ทำให้ครูทราบพฤติกรรมและความสนใจในการเรียนของนักเรียน
12. สนับสนุนให้นักเรียนสามารถใช้ความคิดในระดับวิเคราะห์ และสังเคราะห์
13. เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
14. ให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย
15. สนับสนุนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในด้านจิตพิสัย

Clark and Starr (1976, p. 218) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการใช้คำถามดังนี้

1. ได้ทราบว่าผู้เรียนไม่รู้อะไร
2. ได้ทราบว่าผู้เรียนรู้อะไร
3. พัฒนาความสามารถทางการคิดของผู้เรียน

4. กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. เพื่อการฝึกฝน หรือทดสอบ
6. ช่วยผู้เรียนในการรวบรวมเนื้อหาสาระ
7. ช่วยในการทำความเข้าใจหรือให้ความหมายในเรื่องที่เรียน
8. เน้นจุดสำคัญของบทเรียน
9. เพื่อแสดงความสัมพันธ์
10. เพื่อดึงความสนใจของผู้เรียน
11. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่เรียน
12. เพื่อให้ผู้เรียน ได้แสดงออกในสิ่งที่คิด
13. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
14. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้
15. เพื่อให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

2.3.6 ประเภทของคำถาม

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, น. 117-119) ได้แบ่งประเภทของคำถามเป็น 3 ประเภท คือ

1. คำถามเพื่อหาคำตอบพื้นฐาน เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่นักเรียนอ่านคำตอบจะมีอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามประเภทนี้ มักจะถามเกี่ยวกับความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ ลักษณะของคำถามมีดังนี้

1.1 วัดความจำ เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับตัวละคร สถานที่ เหตุการณ์สำคัญ เวลา คำที่ใช้ขึ้นต้นคำถามมี “ใคร” “อะไร” “เมื่อไหร่” “ที่ไหน”

1.2 วัดการสรุปเรื่อง เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับการสรุปเรื่องที่ละเอียดหน้า ทีละตอน แล้วสรุปรวมกันเป็นเรื่องย่อของทั้งหมด การสรุปเรื่องมักจะยกประเด็นสำคัญที่มีอยู่ในเรื่องมาแสดงให้ปรากฏชัดเจน

1.3 วัดจุดมุ่งหมาย เป็นการถามเพื่อให้ผู้อ่านค้นหาจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่เสนอเรื่องราวทั้งหมด ผู้อ่านจะหาคำตอบได้ถ้าอ่านเรื่องราวทั้งหมดอย่างเข้าใจ

1.4 วัดการเขียนหัวข้อ เป็นการถามเพื่อให้ผู้อ่านตอบประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนเป็นหัวข้อสำคัญได้ถ้าผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง

1.5 วัดการนำไปใช้ ถามเกี่ยวกับการนำเรื่องราวที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. คำถามเพื่อคิดวิจารณ์ คำถามประเภทนี้ต้องการคำถามเกี่ยวกับการคิดขั้นสูงที่ต้องการคำตอบในเชิงเหตุผล โดยเนื้อหาจากการอ่านเป็นการคิดเพื่อตัดสินใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ประเภทของคำถามมีดังนี้

2.1 วัดการเปรียบเทียบข้อที่เหมือนกันและตรงข้ามกัน ให้ผู้อ่านค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่เหมือนกัน และสิ่งใดบ้างที่แตกต่างหรือตรงกันข้ามกัน

2.2 วัดการวิเคราะห์ ให้ผู้อ่านจำแนกหรืออ่านรายละเอียดปลีกย่อยที่ปรากฏในเรื่องหรือในภาพ

2.3 วัดความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล ให้ผู้อ่านค้นหาเหตุและผลในเรื่อง

2.4 วัดการแสดงความคิดเห็น ให้ผู้อ่านวิพากษ์วิจารณ์ตัวละคร เหตุการณ์เรื่องราวหรือปัญหาที่ปรากฏในเรื่อง

2.5 วัดการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า ให้ผู้อ่านทำนายหรือคาดคะเน โดยอาศัยเรื่องราวที่อ่านเป็นพื้นฐานในการทำนาย

2.6 วัดการสืบค้นข้อมูล เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านไปค้นหาคำตอบจากหนังสือหรือตำราต่าง ๆ

2.7 วัดการประเมินค่า เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านตัดสินใจหรือหาข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า และพิจารณาความเป็นจริงหรือเท็จของข้อมูล

3. คำถามเพื่อคิดสร้างสรรค์ เป็นคำถามที่มุ่งให้นักเรียนหรือผู้อ่านปรับเปลี่ยนแนวคิดที่ได้จากการอ่านในทางที่ดี ก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านจิตใจ ให้ความสุขแก่ตนเองและผู้อื่น ผู้อ่านอาจต้องสร้างจินตภาพของตนเองออกมาเป็นเรื่องราว คำถามประเภทนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้อ่านสามารถตอบได้อย่างอิสระโดยไม่ถือว่าผิด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 79) แบ่งประเภทของคำถามไว้ดังนี้

1. คำถามระดับต่ำและระดับสูง

1.1 คำถามระดับต่ำ เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบระดับความจำของข้อมูล หรือเรียกว่าเป็นคำถามที่ต้องการวัดความจำ ใช้ในการทบทวนความรู้พื้นฐานหรือมโนทัศน์

1.2 คำถามระดับสูง เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบระดับการแปลผล การนำไปใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า หรือเรียกได้ว่าเป็นคำตอบที่ต้องการวัดความคิด ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการคิดและการใช้เหตุผล

2. คำถามเกี่ยวกับผล กระบวนการและความคิดเห็น

2.1 คำถามเกี่ยวกับผล เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบในรูปของการสรุปผลขั้นสุดท้าย

2.2 คำถามเกี่ยวกับกระบวนการ เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนอธิบายถึงวิธีดำเนินการหรือขั้นตอนที่นำไปสู่ผลขั้นสุดท้าย

2.3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ หรือประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. คำถามแบบปิดและเปิด

3.1 คำถามแบบปิด เป็นคำถามที่มีคำตอบเดียว มักใช้กับข้อมูลที่เป็นความจำ

3.2 คำถามแบบเปิด เป็นคำถามที่ให้คำตอบได้หลายอย่าง ใช้ถามเพื่อการสร้างข้อมูลเพื่อให้เกิดการตอบสนองเฉพาะตัว และนำไปสู่การอภิปราย และการถามในขั้นต่อไป

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 183-186) อธิบายว่า คำถามมีหลายประเภท สามารถจำแนกได้โดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ เช่น คำถามระดับต้น คำถามระดับสูง คำถามแบบปิด คำถามแบบเปิดและการแบ่งประเภทของคำถามตามระดับขั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)ตามแนวคิดของบลูม (Bloom)

ทิสนา แจมมณี (2548, น. 400-408) ได้อธิบายและยกตัวอย่างพฤติกรรมที่บ่งชี้ระดับการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม และนำมาเป็นแนวทางในการแบ่งประเภทของคำถาม ดังนี้

1. ถามความรู้ (Knowledge) คำถามที่ใช้มักเป็นคำถามที่ถามถึงข้อมูล สารระายละเอียดของสิ่งที่เรียนรู้ และให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ว่าตนมีความรู้ ความจำในเรื่องนั้น ๆ เช่นถามเพื่อให้นักเรียนบอกเล่า ชี้ ระบุ ท่อง ให้ความหมาย ให้คำนิยาม รวบรวม เลือkJจำแนก ประมวลและจัดลำดับ เป็นต้น

2. ถามความเข้าใจ (Comprehension) คำถามในระดับนี้เป็นคำถามที่ช่วยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความเข้าใจของตนในเรื่องนั้น ๆ เช่น ถามเพื่อให้นักเรียนอธิบาย (โดยใช้คำพูด) ขยายความ เปรียบเทียบ ลงความเห็น แปลความหมาย แสดงความคิดเห็น ตีความหมาย คาดการณ์ คาดคะเน สรุปย่อ ทำนาย บอกใจความสำคัญ และกะประมาณ เป็นต้น

3. ถามการนำไปใช้ (Application) คำถามในระดับนี้มักประกอบด้วย สถานการณ์ที่นักเรียนจะต้องดึงความรู้ ความเข้าใจมาใช้ในการหาคำตอบ เช่น ถามเพื่อให้นักเรียนประยุกต์ปรับปรุงจัด แก้ปัญหา เลือก ทำ ปฏิบัติ แสดง สาธิต ผลิต เป็นต้น

4. ถามการวิเคราะห์ (Analysis) ถามเพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดหาคำตอบจากการแยกแยะข้อมูล และหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่แยกแยะนั้น หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ถามเพื่อให้นักเรียนสามารถจับได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุ เหตุผล หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ใด

ปรากฏการณ์หนึ่งเช่น ถามให้นักเรียนจำแนกแยกแยะ หาข้ออ้างอิง หาความสัมพันธ์ ตรวจสอบ หาข้อสรุป จัดกลุ่มหาหลักการ ระบุ ชี้ เป็นต้น

5. ถามการสังเคราะห์ (Synthesis) การเรียนรู้ในระดับการสังเคราะห์ หมายถึง การเรียนรู้ที่อยู่ในระดับที่นักเรียนสามารถ

5.1 คิด ประดิษฐ์ สิ่งใหม่ขึ้นมา ซึ่งอาจอยู่ในรูปของสิ่งประดิษฐ์ ความคิดหรือภาษา

5.2 ทำนายสถานการณ์ในอนาคตได้

5.3 คิดวิธีการแก้ปัญหาได้ (แต่แตกต่างจากการแก้ปัญหาในชั้นการนำไปใช้ ซึ่งจะมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว แต่วิธีการแก้ปัญหานั้นนี้อาจมีคำตอบได้หลายคำตอบ)

6. ถามการประเมินค่า (Evaluation) การเรียนรู้ในระดับการประเมินค่า หมายถึง การเรียนรู้ในระดับที่นักเรียนต้องใช้การตัดสินใจคุณค่า ซึ่งก็หมายความว่า นักเรียนจะต้องสามารถตั้งเกณฑ์ในการประเมินหรือตัดสินใจคุณค่าต่าง ๆ ได้ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นได้ ฉะนั้น การถามในระดับนี้ก็เพื่อให้นักเรียนวิพากษ์วิจารณ์ ตัดสิน ประเมินค่า ดีค่า สรุปรูป เปรียบเทียบ จัดอันดับ กำหนดเกณฑ์/กำหนดมาตรฐาน ตัดสินใจ แสดงความคิดเห็นให้เหตุผล และบอกหลักฐาน เป็นต้น

ทฤษฎีของบลูม (Bloom's Theory of Learning) ทฤษฎีดั้งเดิมของบลูม (Bloom) คำถามพัฒนาการคิดสามารถนำไปใช้ใน 2 วิธี วิธีแรกคือ การใช้เป็นคำถามในกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้เพื่อทบทวนหรือเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม กระตุ้นให้คิดหรือเพื่อสรุปทบทวนสิ่งที่ได้เรียนอีกวิธีหนึ่งคือ ใช้ในการออกข้อสอบมาตรฐาน หรือข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ > การเรียนรู้ ได้แบ่งความสามารถในการเรียนรู้ของคนเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ชั้นมีความรู้พื้นฐาน (Knowledge)

ระดับที่ 2 ชั้นความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 3 ชั้นนำไปใช้ Application)

ระดับที่ 4 ชั้นวิเคราะห์ความรู้ (Analysis)

ระดับที่ 5 ชั้นสังเคราะห์ (Synthesis)

ระดับที่ 6 ชั้นประเมินผล (Evaluation)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2554) ได้เสนอแนวคิดในการใช้คำถามเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่ง เพราะคำถามจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดการคิดและสนใจต่อสิ่งและสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว ซึ่งคำถามแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ คำถามระดับต่ำและคำถามระดับสูง ดังนี้

1. คำถามระดับต่ำ เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงซึ่งได้จากความจำและการสังเกต คำถามประเภทนี้มักมี คำตอบเดียว คำถามระดับต่ำ แบ่งได้เป็น 6 ชนิด คือ

1.1 คำถามให้สังเกต เป็นคำถามที่ต้องการใช้ประสาทสัมผัส คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง เพียงส่วนใด ส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนรวบรวมข้อมูลในการตอบคำถาม แต่ผู้ตอบต้องไม่เพิ่มความรู้เดิมหรือความคิดเห็นส่วนตัวลงไป

1.2 คำถามให้ทบทวนความจำ เป็นคำถามที่ผู้ตอบสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาตอบคำถาม

1.3 คำถามให้บอกความหมายหรือคำจำกัดความเป็นคำถามที่ใช้ตรวจสอบประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์และความหมายของคำก่อนการจัดประสบการณ์ใหม่แก่ผู้เรียน

1.4 คำถามชี้บ่ง เป็นคำถามที่กำหนดข้อมูลไว้หลายอย่าง แล้วให้เลือกข้อมูลอย่างหนึ่งที่เด็กต้องการนำมาเป็นคำตอบ

1.5 คำถามถามนำ เป็นคำถามที่ใช้เน้นเรื่องให้ผู้สอนพูดและดึงความสนใจของเด็ก คำถามประเภทนี้มักนำไปสู่คำตอบ ใช่ จริง ถูก เป็นส่วนใหญ่

1.6 คำถามเร้าความสนใจ เป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบอย่างจริงจังแต่ใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนให้เป็นที่ไปตามที่ได้ออกแบบไว้ คำถามระดับต่ำทั้ง 6 ชนิด ดังกล่าว ยังมี ความจำเป็นในการสอนในห้องเรียนอยู่เสมอเพราะ ผู้สอนอาจเลือกใช้คำถามเพื่อทบทวนความจำ ใช้เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมไปสู่ประสบการณ์ใหม่และเพื่อควบคุม กิจกรรมในห้องเรียนให้ดำเนินไปในทิศทางที่กำหนดเป้าหมายไว้

2. คำถามระดับสูง เป็นคำถามที่ส่งเสริมให้ผู้ตอบใช้ความคิดนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานแล้ว สรุปลงคำตอบเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ และเกิดทักษะในการคิดอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นตลอดจนกระตุ้นให้ได้ลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง แบ่งได้เป็น 7 ชนิด ดังนี้

2.1 คำถามให้อธิบาย เป็นคำถามที่ผู้ตอบจะต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานสรุปคำตอบ

2.2 คำถามให้เปรียบเทียบ เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายให้เด็กใช้ความคิดเปรียบเทียบของสองสิ่งว่ามีคุณสมบัติหรือลักษณะคล้ายกันหรือต่างกันอย่างไร คุณสมบัติที่นำมาเปรียบเทียบนั้น ได้แก่ รูปร่าง ลักษณะ สี ขนาด น้ำหนัก จำนวน ปริมาตร ความสูง ความยาว ความหนา รสชาติ กลิ่น เป็นต้น

2.3 คำถามให้จำแนกประเภท เป็นคำถามเพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักจัดกลุ่มจัดหมวดหมู่โดยใช้เกณฑ์ของตนเองหรือของผู้อื่นหรือบอกเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดกลุ่มที่ผู้อื่นทำได้ เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดกลุ่มนี้อาจ ได้แก่ สี ขนาด รูปร่าง ประโยชน์ หรือวัสดุที่ใช้ เป็นต้น

2.4 คำถามให้ยกตัวอย่าง เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบบอกชื่อหรือยกตัวอย่างของสิ่งที่กำหนดให้ โดยอาศัยทักษะการสังเกต และมีความรู้ความจำเรื่องต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการหาคำตอบ

2.5 คำถามในการวิเคราะห์ เป็นคำถามที่ให้เกิดค้นหาความจริงหรือแยกแยะเรื่องราวเพื่อหาสาเหตุและ ผลต่าง ๆ ของปัญหาที่เกิดขึ้น หรือให้ผู้เขียนได้ค้นหาความจริงต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์

2.6 คำถามให้สังเคราะห์ เป็นการสรุปรวมสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปให้เกิดเป็นของใหม่ขึ้นมาเป็นแนวคิดใหม่หรือพัฒนาของเก่าให้ดีขึ้น ใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น คำถามให้สังเคราะห์ เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายให้เด็กใช้กระบวนการคิดเพื่อสรุปความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลย่อยขึ้นเป็นหลักการ

2.7 คำถามให้ประเมินค่า เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายให้ได้พิจารณาคุณค่าของสิ่งของก่อนตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักประเมินค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้กฎเกณฑ์ที่เป็นจริงและเป็นที่ยอมรับของสังคมแล้วมาสนับสนุนความคิดเห็นของตนก่อนตัดสินใจ

จากการศึกษาประเภทของคำถามสรุปได้ว่านักการศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการจำแนกประเภทคำถามแตกต่างกัน แต่หากใช้เกณฑ์การใช้ระดับความคิดเป็นการตอบสามารถจำแนกประเภทของคำถามออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. คำถามระดับต่ำ เป็นคำถามที่ผู้ตอบต้องใช้ความคิดระดับต่ำหรือระดับพื้นฐานในการตอบคำตอบมักเป็นคำตอบสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนมักมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

2. คำถามระดับสูง เป็นคำถามที่ผู้ตอบต้องใช้ความคิดระดับสูงในการตอบคำถามคำตอบที่ถูกต้องมีหลายคำตอบ เป็นคำถามที่สามารถพัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผลของผู้เรียนได้ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำประเภทคำถามระดับสูงตามแนวคิด ของ Bloom มาใช้ซึ่ง ประกอบด้วยคำถามการนำไปใช้ คำถามวิเคราะห์ คำถามสังเคราะห์ และคำถามประเมินค่า ซึ่งจากการศึกษาประเภทคำถามระดับสูงตามแนวคิดของ Bloom ประเภทคำถามของ Bloom มีความชัดเจนในการใช้พัฒนาความคิดระดับสูงและมีความสอดคล้องกับการจำแนกประเภทคำถามกับนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน

สรุปได้ว่า ประเภทของคำถามสามารถจำแนกได้หลายประเภท แบ่งเป็นคำถามแบบปิด คำถามแบบเปิด และประเภทของคำถามตามแนวคิดของบลูม จะมีเกณฑ์เพื่อวัดระดับพฤติกรรมของผู้เรียน ในแต่ละคำถามจะมีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่บ่งชี้ระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล

2.3.7 การใช้คำถามพัฒนาการคิดวิเคราะห์

การใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์สามารถกระทำได้โดยลักษณะการคิดวิเคราะห์ของ Bloom (1956 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุเมธีรัตน์, 2557, น. 53-59) ในการตั้งคำถามให้เด็กคิดในแต่ละลักษณะของการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การแยกแยะสิ่งที่กำหนดมาไว้ว่าอะไรสำคัญหรือจำเป็น หรือมีบทบาทมาก สิ่งไหนเป็นเหตุ สิ่งไหนเป็นผล ประกอบด้วยการวิเคราะห์ 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ชนิด เป็นการคิดวิเคราะห์ที่ให้นักเรียนวินิจฉัย สิ่งนั้นเหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใด

1.2 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการวินิจฉัยว่าสิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ เป็นการค้นหาสาระสำคัญ ข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งต่าง ๆ

1.3 วิเคราะห์เสถียร เป็นการมุ่งค้นหาสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้น หรืออยู่เบื้องหลังจากสิ่งที่เห็น ซึ่งมีได้บอกตรง ๆ แต่มีร่องรอยของความจริงซ่อนเร้นอยู่

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาว่าความสัมพันธ์ย่อย ๆ ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นเกี่ยวพันกันอย่างไร สอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร ได้แก่

2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์ เป็นการคิดที่มุ่งให้คิดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใด มีสิ่งใดสอดคล้องกัน ไม่สอดคล้องกัน มีสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น และมีสิ่งใดไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น

2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์ มุ่งให้ผู้เรียนคิดเพื่อค้นหาขนาด ระดับของความสัมพันธ์

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดเพื่อค้นหาลำดับขั้นของความสัมพันธ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่เป็นเรื่องแปลกใหม่

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ มุ่งให้ผู้เรียนคิดและค้นหาการกระทำหรือพฤติกรรมนั้นมีเป้าหมายอะไร หรือมุ่งให้บรรลุผลอะไร

2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผล มุ่งให้ผู้เรียนคิดแบบแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ให้คิดเป็นโดยหาเหตุและผลได้

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปไมย เป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งให้ค้นหาแบบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 สิ่งแล้วบอกความสัมพันธ์นั้น หรือเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์คู่อื่น ๆ ที่คล้ายกันทำนองเดียวกันในรูปอุปมาอุปไมย

3. วิเคราะห์หลักการ หมายถึง การค้นหาโครงสร้างของระบบและสิ่งของ เรื่องราวและการกระทำต่าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นรวมกันจนดำรงสภาพเช่นนั้นอยู่ได้เนื่องด้วยอะไร โดยยึดอะไรเป็นหลัก เป็นแกนกลาง มีหลักการอย่างไร มีเทคนิคหรือยึดถือคติใด มีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง ยึดถือหลักการใด การวิเคราะห์หลักการเป็นการวิเคราะห์ที่ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด การที่จะวิเคราะห์ได้ดี จะต้องมีความรู้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดีเสียก่อน จะทำให้สามารถสรุปเป็นหลักการได้ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์โครงสร้าง เป็นการค้นหาโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ

3.2 วิเคราะห์หลักการ เป็นการแยกแยะเพื่อค้นหาความจริงของสิ่งต่าง ๆ แล้วสรุปเป็นคำตอบหลักได้

สรุปได้ว่า การใช้คำถามพัฒนาการคิดวิเคราะห์จะทำให้ผู้เรียนรู้ว่าการคิดวิเคราะห์มีหลากหลายวิธีด้วยกัน ผู้สอนสามารถใช้คำถามที่หลากหลายลักษณะ เช่น การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ มาถามกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด และหาคำตอบได้ด้วยตนเอง จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เก่งในการวิเคราะห์

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2546) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือการสอนจึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

จงกล แก้วโก (2547) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้หรือทักษะซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาแสดงออกในรูปของความสำเร็จสามารถวัดโดยใช้แบบสอบถามหรือคะแนนที่ครูให้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2548) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

Good (1973) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ผู้สอนให้ หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

พัฒนาพงษ์ สีกา (2551) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมินหรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบ หรือสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้แก่นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

2.4.2 องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษา สามารถวัดได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับตัวแปรแต่ละชนิดตั้งที่นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ศึกษาดังนี้

ธนพร สินค้อย (2552) ได้กล่าวถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายสาเหตุ ได้แก่ สาเหตุจากตัวนักเรียน เช่นด้านสติปัญญา ความรู้พื้นฐาน เจตคติ สาเหตุสิ่งแวดล้อมทางบ้านหรือพื้นฐานทางครอบครัวสาเหตุจากกระบวนการทางการศึกษา หรือคุณภาพการสอนของครู

นิรมล บุญรักษา (2554) องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยด้านตัวผู้เรียน หมายถึงพฤติกรรมความรู้ ความคิด และสติปัญญาความสามารถด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัด ความสนใจและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ด้านอารมณ์ หมายถึง อารมณ์ ความกระตือรือร้น แรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียน และพื้นฐานทางครอบครัว คุณภาพการสอน หมายถึง สามารถทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้ สนใจ นักเรียนมีส่วนร่วม

ในการเรียนการสอน มีการให้แรงเสริมของครู บุคลิกภาพของครูผู้สอน มีการประเมินผลการสอน เพื่อการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการสอน

Bloom (1976 อ้างถึงในฉันทกมล ช่อสกลิต, 2555) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอยู่ 3 ตัวแปร ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characterizations) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาที่เรียน เจตคติต่อเนื้อหาและสถาบัน บันให้การยอมรับความสามารถของตนเอง

3. คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้รับ ได้แก่ คำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน

สรุปได้ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จะประกอบด้วยตัวแปรทางด้านตัวของนักเรียน ครอบครัว และครูผู้สอน

2.4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดความรู้เนื้อหา ผู้ประเมินต้องมีการวางแผนการดำเนินการสร้างที่เป็นระบบ มีความรู้ในเนื้อหา เขียนข้อคำถามที่ตรงประเด็น ตลอดจนสามารถตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละข้อได้ ดังที่ (วินัย คำสุวรรณ, 2551) กล่าวถึงการสร้างข้อสอบที่เป็นระบบไว้ดังนี้

1. การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ
2. การระบุเนื้อหาที่ชัดเจน
3. การทำตารางเนื้อหากับจุดมุ่งหมายในการทดสอบ
4. การทำน้ำหนักร
5. การกำหนดเวลาสอบ
6. การกำหนดจำนวนข้อหรือคะแนน
7. การเขียนคำตอบ
8. การตรวจสอบข้อสอบที่เขียนขึ้น
9. การทดลองใช้ แก้ไข ปรับปรุง

ประพันธ์ศิริ สุเสารัส (2551) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนได้รับเนื้อหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และกระบวนการแสวงหาความรู้วิทยาศาสตร์ จะต้องวัดทั้งสองลักษณะและเพื่อความสะดวกในการประเมินผล จึงได้ทำการจำแนกพฤติกรรมใน

การวัดผลวิชาวิทยาศาสตร์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับเกณฑ์วัดความสามารถด้านต่าง ๆ 4 ด้านคือ

1. ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ข้อตกลง คำศัพท์ หลักการและทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์

2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอธิบายความหมาย ขยายความและแปลความรู้โดยอาศัยข้อเท็จจริง ข้อตกลง คำศัพท์ หลักการและทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์

3. ด้านการนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างกันออกไป หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการคำนวณ การจัดกระทำ และสื่อความหมายข้อมูล การตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา

นวลจิตต์ เชาวศิริพิงศ์ (2553, น. 29) กล่าวว่า การวัดผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ การวัดผลต้องปรับเปลี่ยนไปให้มิลักษณะเป็นการประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและประเมินผลตามสภาพจริงด้วย

Bloom (1956) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความรู้ใช้ในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ 6 ขั้น ดังนี้คือ

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกหรือท่องจำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วโดยตรง ในขั้นนี้รวมถึงการระลึกถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปจนถึงกฎเกณฑ์ ทฤษฎี จากตำรา ดังนั้นขั้นความรู้ความจำจึงจัดได้ว่าเป็นขั้นต่ำสุด

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจะจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนหรืออาจแปลความจากตัวเลข การสรุป การย่อความต่าง ๆ การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นที่สูงกว่าการท่องจำปกติอีกขั้นหนึ่ง

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ดังนั้นในขั้นนี้ จึงรวมถึงความสามารถในการเอากฎ มโนทัศน์ หลักสำคัญ วิธีการนำไปใช้ การเรียนรู้ในขั้นนี้ ถือว่า นักเรียนต้องมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างละเอียดดีเสียก่อน จึงจะนำความรู้ไปใช้ได้ ดังนั้นจึงจัดอันดับให้สูงกว่าความเข้าใจ

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะแยกแยะเนื้อหาวิชา ลงไปเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านั้นเพื่อที่จะได้มองเห็นหรือเข้าใจความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในขั้นนี้จึงรวมถึงการแยกแยะหาส่วนประกอบย่อย ๆ หาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นตลอดจนหลักสำคัญต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าสูงกว่าการนำเอาไปใช้และต้องเข้าใจ ทั้งเนื้อหาและโครงสร้างของบทเรียน

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำเอาส่วนย่อย ๆ มาประกอบกันเป็นสิ่งใหม่ การสังเคราะห์จึงเกี่ยวกับการวางแผน การออกแบบการทดลอง การตั้งสมมติฐาน การแก้ปัญหาที่ยาก ๆ การเรียนรู้ในระดับนี้ เป็นการเน้นพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ในอันที่จะสร้างแนวคิดหรือแบบแผนใหม่ ๆ ขึ้นมา ดังนั้นการสังเคราะห์เป็นสิ่งที่สูงกว่าการวิเคราะห์อีกขั้นหนึ่ง

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถที่จะตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด นวนิยาย บทกวี หรือ รายงานการวิจัย การตัดสินดังกล่าว จะต้องวางแผนอยู่บนเกณฑ์ที่แน่นอน เกณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นมาเอง หรือนำมาจากที่อื่นก็ได้ การเรียนรู้ในขั้นนี้ ถือว่าเป็นการเรียนรู้ขั้นสูงสุดของความรู้ความจำ

2.4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบ ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short answer test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบ แบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกหลง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลายได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงข้อสอบแบบกาถูกกาผิด ข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และด้านการประเมินค่า

2.5 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

Vernon, D T A & Blake, R L (1993) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ประทุม สระทองยอด (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง และความรู้สึกนั้นจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายไม่ได้รับการตอบสนอง

สรชัย พิศาลบุตร (2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกถูกใจในสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสม ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิม ประโยชน์ที่ได้จากการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ที่ถูกวัดความพึงพอใจ
2. เพื่อให้ทราบถึงความต้องการเพิ่มจากสื่อที่ได้รับอยู่
3. ทำให้ทราบถึงคุณสมบัติ และลักษณะของสื่อที่นำมาใช้ตามความต้องการของผู้ที่ถูกวัดความพึงพอใจ

กรรณิกา โสมชัย (2551) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลรู้สึกเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

ณศรา โฉมรุ่ง (2552) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่เมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกที่ดี ๆ ที่มีต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้นั้น

วีณารัตน์ ราศิริ (2552) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและตอบสนองให้เกิดความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งนั้น ๆ ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมาก

และได้รับตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ดังนั้นในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเอริกา จึงสามารถบอกไว้ว่าผู้เรียนมีความรู้สึกเช่นไรกับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงข้อดีหรือข้อเสียของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ทองสุข นระชะศิริ (2555) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ได้รับสิ่งที่ต้องการ หรือทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้ว

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการ เป็นความรู้สึกทางบวก และมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จโดยสังเกตได้จาก การแสดงออกมาทางพฤติกรรม

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Shelly อ้างโดย ปรภายดาว (2536) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ขณะที่วิชัย (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

สุเทพ (2554) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล

4. ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์อันที่มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

Bernard (1968) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานไว้ 8 ประการ คือ

1. สิ่งที่จูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชดเชย หรือเป็นรางวัลที่เขาได้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานนั้นมาเป็นอย่างดี

2. สิ่งที่จูงใจเป็นโอกาสของบุคคลที่มีใช้วัตถุ เป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานมากกว่ารางวัลที่เป็นวัตถุ เพราะสิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสนี้บุคคลากรจะได้รับแตกต่างกัน เช่น เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษ เป็นต้น

3. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน เครื่องมือการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกายในการทำงาน

4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สมรรถภาพของหน่วยงานที่สนองความต้องการของบุคคลด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การได้มีโอกาสช่วยเหลือครอบครัวตนเองและผู้อื่น ทั้งได้แสดงความภักดีต่อหน่วยงาน

5. ความดึงดูดใจในสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์อันที่มิตร ถ้าความสัมพันธ์เป็นไปด้วยดีจะทำให้เกิดความผูกพันและความพอใจที่จะร่วมงานกับหน่วยงาน

6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและทัศนคติของบุคคล หมายถึง การปรับปรุงตำแหน่งวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถของบุคคลากร

7. โอกาสที่จะร่วมมือในการทำงาน หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลากรรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในงานเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของหน่วยงาน มีความรู้สึกเท่าเทียมกันในหมู่ผู้ร่วมงานและมีความกำลังใจในการปฏิบัติงาน

8. สภาพของการอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความพอใจของบุคคลในด้านความมั่นคงในการทำงาน

2.5.3 การวัดความพึงพอใจ

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่วไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ใน การวิจัยหลาย ๆ อย่าง ไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางการวัดได้ 2 แนวคิดตามความคิดเห็นของชาลีชนิกค์ คริสเทนส์ กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้านและทุก ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ

2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน การนิเทศงานเกี่ยวกับนายจ้าง

กนิดา ชัยปัญญา (2542) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ กัน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจที่สามารถทราบความพึงพอใจโดยการสังเกตจากพฤติกรรม ของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกมาจากการพูด กริยา ท่าทาง ซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกต อย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัยภพ เสรีผล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติเซนต์สตีเฟนส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติเซนต์ สตีเฟนส์ เกรด 3-9 จำนวน 234 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการเข้าใช้ห้องสมุด 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ โดยเข้าใช้ตามตารางเวลาที่จัดให้ วัดอุปสรรคในการอ่านส่วนใหญ่ อ่านเพื่อความ

บันเทิงและใช้ทรัพยากรประเภทหนังสืออ่านนอกเวลามากที่สุด ด้านความต้องการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านส่วนใหญ่ต้องการให้มีประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมโดยครูประจำชั้น และมีความต้องการกิจกรรมประเภทนิทรรศการมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมแนะนำหนังสือ และจัดทำบรรณานุกรม สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีของรางวัลหรือรางวัลที่ไม่จูงใจ รองลงมาคือกิจกรรมไม่น่าสนใจ

ปวรา วงศ์ปัญญา (2551, น. 95-119) ได้ทำวิจัยการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรม โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดกิจกรรม โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโนนรังวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแบบวัดเจตคติต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 468/7635 และแผนจัดการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.64/17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ค่าดัชนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีค่าเท่ากับ 0.61 และดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีค่าเท่ากับ 0.59 นักเรียนกลุ่มที่มีการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคแผนผังความคิดมีผลสัมฤทธิ์เจตคติต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคแผนผังความคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิมพร ไตรยานุภาพ (2552, น. 69-70) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประชากรที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านโป่งนก สำนักเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 21 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 นักเรียนมี

ความสามารถด้านทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนรู้ ในภาพรวมทุกองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ที่สูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนรู้ ($= 24.38/15.86$) สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28.41 และนักเรียนเห็นด้วยกับบทบาทครูที่ใช้เทคนิคคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดมากที่สุด โดยเฉพาะการให้ข้อมูลความรู้แก่นักเรียนทุกครั้งเมื่อนักเรียนสงสัย

ชนัญญา สุโข (2555) ได้การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการกับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเบญจมราชูทิศจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดำเนินการ ทดลอง โดยให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อทดสอบ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าที (t-test) แบบ Independent ผลของการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของ นักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันเพ็ญ วัฒนานะ (2557) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R พร้อมทั้งศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 15 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R จำนวน 7 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R และแบบทดสอบวัดด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของชั้นประถมศึกษาปี

ที่ 6 ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-group pretest-posttest design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า 1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีเยี่ยม

สันติ คารกะพงษ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคถาม - ตอบ สามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.21/88.57 2) นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42 3) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 77.14 และมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 4) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และระดับพอใช้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

สิทธา ศรีเหรา (2560) ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผนและ กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

Ezell and others (1992, p. 205) ได้ศึกษาใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในการสอนแบบ ความสัมพันธ์ของคำถามกับคำตอบสำหรับการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้ชั้นนักเรียน เกรด 3 จำนวน 23 คน ผลปรากฏว่านักเรียนปฏิบัติการสร้างคำถามและคำตอบได้ดีขึ้น การประเมินผลทางสังคม ก้าวหน้าทุกด้าน

Lopez, (2005, p. 6683B) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบกลวิธีในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการถามตัวเอง จุดประสงค์ของการวิจัยคือ ต้องการศึกษว่าความรู้ระดับเมทาออก นิชันจะสอนอย่างไร โดยใช้เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นตัวแปรสำคัญ เพื่อศึกษาว่า 1) การเรียนรู้ ด้วยกลุ่มร่วมมือจำทำให้กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจง่ายขึ้นหรือไม่ 2) วิธีการสอนด้วยกลุ่ม ร่วมมือเป็นวิธีการสอนและเทคนิคที่เหมาะสมหรือไม่ 3) ความรู้ระดับเมทาออกนิชันจะถูกถ่าย โอนดีขึ้นหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า วิธีนี้จะมิตบาบสำคัญในการเรียนรู้ด้วยวิธีเมทาออกนิชัน

Basir (2007, pp. 522–526) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน แบบใช้ คำถามในห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่า ขณะที่นักศึกษาฝึกสอน สอนดี แต่ไม่สามารถปฏิบัติงานให้ บรรลุผลได้ตรงจุดประสงค์ ผลการศึกษานี้ได้ใช้เป็นกรณีศึกษาสามารถแสดงให้เห็นภาพว่าปัจจัย สำคัญของการใช้คำถามในการเรียนการสอน สามารถช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนประสบผลสำเร็จ โดยการแนะนำโครงสร้างรูปแบบง่าย ๆ การจัดการที่ดี โครงสร้างในการใช้คำถามที่น่าเสนอเหมาะ สำหรับนักศึกษาฝึกสอนหรือครูที่สนใจในการเรียนการสอนแบบการใช้คำถามประเด็นหลักของ กรณีศึกษานี้ แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการตั้งคำถามที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการ เรียน

Topping and Trickey (2007, pp. 271–288) ได้ศึกษาการใช้คำถามแบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียน : ผลการคิดของเด็กที่มีอายุระหว่าง 10–12 ขวบ โดยมี จุดมุ่งหมาย ได้แก่ การ ตรวจสอบการคิดแบบมีส่วนร่วมสามารถตรวจวัดการรับรู้ การให้เหตุผลของ ภาษาที่ไม่ใช่เฉพาะ ภาษาพูดเท่านั้น แต่การคิดแบบมีส่วนร่วมสามารถทำให้รู้ถึงความสามารถในการ รับรู้ ความหมาย ของคำพูด และรับรู้ถึงความหมายของลักษณะท่าทาง และการให้เหตุผลกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ ได้โดยการสุ่มจากเด็กที่มีอายุ 10 ขวบ (จำนวน 105 คน 4 ห้อง/โรงเรียน) ทำการ สอนตามหลักสูตร (นักเรียน 72 คน 3 ห้อง/2 โรงเรียน) การดำเนินการ นักเรียนที่เรียนแบบมีส่วนร่วมใช้วิธีสอนโดย

การใช้คำถาม และกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการถาม 1 ชั่วโมง/อาทิตย์ เป็นเวลา 16 เดือน กลุ่มควบคุมได้รับการประเมินการเรียนรู้ตามปกติ การทดสอบความสามารถของทักษะ การคิด ได้ทดสอบทั้งก่อน และหลังเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีส่วนร่วมทั้งหญิง Mahasarakham University 93 และชายมีมาตรฐานการเรียนรู้ความหมายของคำพูด และสิ่งที่แสดง เป็นพฤติกรรมดีกว่ากลุ่มควบคุม นักเรียนที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ดีที่สุด มีผลการทดสอบในการพัฒนาต่ำสุด กลุ่มควบคุมไม่ได้มีผลการ ทดสอบที่ดีขึ้น

Reis และคณะ (2008) ได้ทำการวิจัยในฐานะผู้สังเกตการณ์ในหัวข้อ “การเพิ่มความคล่อง ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อการอ่าน โดยใช้การอ่านเสริมประสบการณ์” โดยทดลองกับ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนประถมศึกษามีโดวบรูค(Meadowbrook Elementary School) และโรงเรียนนอร์ทเวสต์ (Northwest School) จำนวนทั้งสิ้น 558 คน แบ่ง ออกเป็นกลุ่มทดลอง 313 คน และกลุ่มควบคุม 245 คน จำนวน 14 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบ วัดความคล่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ (ORF) และแบบวัดความเข้าใจในการอ่าน (ITBS) ผลของ การวิจัยคือ ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การอ่านเสริมประสบการณ์นั้นมีความคล่องทางการ อ่านสูงกว่าผู้เรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Berry (2011, pp. 273-A) ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้แผนที่ความคิดกับการตั้งคำถามของ นักเรียนและความจำความรู้ทางวิทยาศาสตร์โดยใช้การโต้ตอบ เพื่อศึกษาว่าการทำแผนที่ความคิด กับ การตั้งคำถามและการโต้ตอบ สามารถช่วยนักเรียนในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หรือไม่ ผล การศึกษาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่ทดลองกับกลุ่มที่เปรียบเทียบการ สอนโดยใช้การทำแผนที่ความคิดรวมกับการอ่านทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนวิทยาศาสตร์

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ข้างต้นจะเห็นว่าการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ และการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เป็น วิธีการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในด้านการคิด วิเคราะห์ และสามารถสรุป ประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง โดยจะนำแนวความคิดการตั้งคำถาม เป็นแนวทางหลัก และใช้คำถามในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและกลุ่ม สาระการเรียนรู้ต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 18 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
- 3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
- 3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3.3.1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านกระสัง กลุ่มสาระภาษาไทย เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.3.1.3 ศึกษากระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทฤษฎีการอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งการอ่าน และเทคนิคการตั้งคำถาม

3.3.1.4 วิเคราะห์และเลือกเนื้อหาสาระเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3.3.1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย คือ สาระการอ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 5 แผน 15 ชั่วโมง

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.7 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.1.8 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เพื่อนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและให้บรรลุตามเป้าหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมีค่า IOC = 0.67-1.00

3.3.1.9 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3.3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบกว้างขวาง

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย แบบตอบสั้น ๆ จำนวนเรื่องละ 5 ข้อ

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เพื่อนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและให้บรรลุตามเป้าหมาย

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย มีค่า IOC = .67-1.00

3.3.2.6 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ชุด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นการวัดความรู้ที่นักเรียน ประกอบด้วยการตอบคำถามจากเรื่องที้อ่าน จำนวน 20 ข้อ ทั้งหมด 20 คะแนน

3.3.3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ให้ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.2 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.3.3 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ของด้านความรู้เกี่ยวกับการเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ เพื่อตรวจสอบแบบทดสอบในแต่ละข้อสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร หรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหา
ให้คะแนน	-1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหา

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เพื่อนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและให้บรรลุตามเป้าหมาย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า IOC = 0.67-1.00

3.3.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.3.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่ม กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป จากนั้นหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) หรือสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เป็นค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จากสูตรครอนบาช (Cronbach) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยแบบทดสอบค่าคะแนนที่ได้เป็นค่าที่ค่าใกล้เคียง 1

ค่า ความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.28-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.26 ขึ้นไป ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.97

3.3.3.6 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.3.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 1 ชุด

3.3.4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.4.2 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด และเลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด

3.3.4.3 สร้างแบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับของบุญชม ศรีสะอาด โดยแต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

3	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย

เกณฑ์ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.00 แปลความหมายว่า พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความหมายว่า พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความหมายว่า พึงพอใจน้อย

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ให้ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.4.6 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และความสอดคล้องกับจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามในแต่ละข้อสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบสอบถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	-1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบสอบถามไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เพื่อนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและให้บรรลุตามเป้าหมาย

แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า IOC = 0.67-1.00

3.3.4.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ขั้นเตรียม

ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และขั้นตอนการดำเนินการการเรียนรู้แก่นักเรียน

3.4.2 ขั้นตอนการ

1. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pretest) การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 5 แผนๆละ 3 ชั่วโมง ทั้งหมด 15 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย

แผนการเรียนรู้ที่ 1 นิทาน	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องเล่า	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3 จดหมาย	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 4 ข่าว	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 5 โฆษณา	จำนวน 3 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกและแบบทดสอบในแต่ละแผนจนครบ

3. หลังจากนั้นดำเนินการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้งหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3.4.3 ขั้นสรุป

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบสมมติฐาน Paired-Sample t-test

3.5.2 แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรี
สะอาด, 2556, น. 124)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

โดย	<i>S.D.</i>	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
	<i>n</i>	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 หากค่าความเที่ยงตรงดัชนี ความ สอดคล้อง (Index item of – Objective
Congruence: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 96-99) คำนวณค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา องค์ประกอบที่ต้องการวัด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2.2 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
(บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 96-99)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดที่ทำข้อนั้น

3.6.2.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 96-99)

$$D = \frac{R_u - R_l}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนกลุ่มเก่งที่ตอบข้อนั้นถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนกลุ่มอ่อนที่ตอบข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

3.6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K.R. 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.103-104)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้น ๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อนั้น ๆ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3.6.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 103-104)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3.6.3.1 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดก่อนเรียน และหลังเรียน โดยคำนวณจากสูตร ทดสอบสมมติฐาน Paired-Sample t-test (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้ง
คำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้ง
คำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน

ลำดับ ที่	คะแนนแบบฝึกหัดความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจจำนวน 5 ประเภท ประเภทละ 10 คะแนน										รวม 100 คะแนน	คิด เป็น ร้อยละ	มีคะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์
	นิทาน		เรื่องเล่า		ข่าว		โฆษณา		จดหมาย				
	ครั้ง ที่ 1	ครั้ง ที่ 2	ครั้ง ที่ 1	ครั้ง ที่ 2	ครั้ง ที่ 1	ครั้ง ที่ 2	ครั้ง ที่ 1	ครั้ง ที่ 2	ครั้ง ที่ 1	ครั้ง ที่ 2			
1	6	7	4	6	4	6	6	8	5	7	60	60.00	ไม่ผ่าน
2	5	7	5	6	5	6	5	7	6	8	62	62.00	ไม่ผ่าน
3	7	8	6	7	5	7	7	8	5	7	70	70.00	ผ่าน
4	6	8	5	7	6	7	5	7	6	8	69	69.00	ไม่ผ่าน
5	5	8	6	7	5	7	6	8	7	8	72	72.00	ผ่าน
6	6	7	5	6	6	7	5	7	7	9	71	71.00	ผ่าน
7	7	8	4	6	6	8	6	8	7	8	75	75.00	ผ่าน
8	7	8	5	6	5	7	7	8	6	8	75	75.00	ผ่าน
9	6	7	7	8	6	8	8	10	7	9	85	85.00	ผ่าน
10	5	7	5	6	5	7	6	8	8	10	77	77.00	ผ่าน
11	7	8	5	7	4	7	7	9	7	8	80	80.00	ผ่าน
12	6	8	6	7	6	8	7	9	8	9	86	86.00	ผ่าน
13	7	8	6	7	5	7	8	9	7	8	85	85.00	ผ่าน
14	8	9	5	6	6	9	7	10	7	9	90	90.00	ผ่าน
15	7	8	6	7	6	7	7	8	8	10	89	89.00	ผ่าน
16	7	9	5	7	7	8	7	9	7	8	90	90.00	ผ่าน
17	6	8	5	7	6	7	7	8	8	9	88	88.00	ผ่าน
18	8	9	6	8	7	8	8	9	8	9	98	98.00	ผ่าน
	6.44	7.89	5.33	6.72	5.56	7.28	6.61	8.33	6.89	8.44			

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน ผ่านเกณฑ์จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 (ถ้าพิจารณาการทำแบบฝึกหัดครั้งที่ 1 และที่ 2 นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น)

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนและร้อยละของความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน

ลำดับ	คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 ประเภท ประเภทละ 10 คะแนน					คะแนนรวม 50 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์
	นิทาน	เรื่องเล่า	ข่าว	โฆษณา	จดหมาย			
1	7	5	6	7	8	33	66.00	ไม่ผ่าน
2	7	5	4	8	8	32	64.00	ไม่ผ่าน
3	6	5	5	7	7	30	60.00	ไม่ผ่าน
4	7	5	7	8	6	36	72.00	ผ่าน
5	7	4	5	7	8	31	62.00	ไม่ผ่าน
6	8	5	6	8	8	35	70.00	ผ่าน
7	7	6	7	8	8	36	72.00	ผ่าน
8	7	5	5	8	9	34	68.00	ไม่ผ่าน
9	8	6	8	9	9	40	80.00	ผ่าน
10	8	6	7	8	8	37	74.00	ผ่าน
11	7	5	7	8	9	36	72.00	ผ่าน
12	8	6	8	7	8	37	74.00	ผ่าน
13	6	4	6	8	8	32	64.00	ไม่ผ่าน
14	9	7	9	9	8	42	84.00	ผ่าน
15	7	5	7	9	8	36	72.00	ผ่าน
16	9	5	6	7	8	35	70.00	ผ่าน
17	9	7	7	8	9	40	80.00	ผ่าน
18	8	5	6	7	8	35	70.00	ผ่าน
	7.50	5.33	6.44	7.83	8.06			12=66.67

จากตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนและร้อยละของความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 4.3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 18 คน

ลำดับที่	คะแนน		ผลต่าง	แปลผล
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	8	13	5	เพิ่มขึ้น
2	10	14	4	เพิ่มขึ้น
3	8	13	5	เพิ่มขึ้น
4	12	17	5	เพิ่มขึ้น
5	8	13	5	เพิ่มขึ้น
6	9	14	5	เพิ่มขึ้น
7	12	17	5	เพิ่มขึ้น
8	6	13	7	เพิ่มขึ้น
9	13	18	5	เพิ่มขึ้น
10	11	15	4	เพิ่มขึ้น
11	13	18	5	เพิ่มขึ้น
12	11	15	4	เพิ่มขึ้น
13	10	15	5	เพิ่มขึ้น
14	13	17	4	เพิ่มขึ้น
15	10	15	5	เพิ่มขึ้น
16	9	15	6	เพิ่มขึ้น
17	14	17	3	เพิ่มขึ้น
18	9	16	7	เพิ่มขึ้น
คะแนนเฉลี่ย	10.33	15.28		

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 18 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น หลังจากเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	18	20	10.33	1.74	21.012*	.000
หลังเรียน			15.27	2.19		

*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับเท่ากับ .05

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 10.33 จากก่อนเรียน ($\bar{X} = 10.33$, S.D. = 1.74) และได้คะแนนเฉลี่ย 15.27 จากหลังเรียน ($\bar{X} = 15.27$, S.D. 2.19) เมื่อทดสอบสถิติ Paired t- test ความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.012$, sig = .000) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 18 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านสื่อการเรียนรู้	2.63	0.49	มาก
1.1 บทอ่านมีเนื้อหาที่น่าสนใจ	2.72	0.46	มาก
1.2 บทอ่านเข้าใจง่าย	2.39	0.50	มาก
1.3 บทอ่านมีความหลากหลาย	2.78	0.43	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	2.61	0.49	มาก
2.1 มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น	2.83	0.38	มาก
2.2 มีคำถามที่ช่วยในการอ่านได้	2.72	0.46	มาก
2.3 มีความรู้ และความสนุกจากเรื่องที่อ่าน	2.28	0.46	มาก
3. ด้านครูผู้สอน	2.69	0.47	มาก
3.1 เอาใจใส่ดูแลทุก ๆ ครั้งที่มิกิจกรรม	2.72	0.46	มาก
3.2 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด	2.56	0.51	มาก
3.3 ครูเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	2.78	0.43	มาก
ผลรวมเฉลี่ย	2.64	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามจำนวน 18 คน พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.64$, S.D. = 0.48) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=2.69$, S.D. = 0.47) รองลงมาด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.63$, S.D. = 0.49) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.61$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ ดังนี้

ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=2.69$ S.D. = 0.47) ครูเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน ($\bar{X}=2.78$, S.D. = 0.43) เอาใจใส่ดูแลทุก ๆ ครั้งที่มิจิจกรรม ($\bar{X}=2.72$ S.D. = 0.46) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด ($\bar{X}=2.56$ S.D. = 0.51)

ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.63$, S.D. = 0.49)บทอ่านมีความหลากหลาย($\bar{X}=2.78$, S.D. = 0.43) บทอ่านมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ($\bar{X}=2.72$, S.D. = 0.46) บทอ่านเข้าใจง่าย ($\bar{X}=2.39$, S.D. = 0.5.)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.61$, S.D. = 0.49) มีความเข้าใจเพิ่มขึ้น ($\bar{X}=2.83$, S.D. = 0.38) มีคำถามที่ช่วยในการอ่านได้ ($\bar{X}=2.72$, S.D. = 0.46) มีความรู้ และความสนุกสนานจากเรื่องทีอ่าน ($\bar{X}=2.28$, S.D. = 0.46)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้สรุปผล อภิปรายผล และนำเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 18 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม
- ตัวแปรตาม 1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย
3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดย

ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกระสัง หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการอ่าน มี 5 ประเภท ดังนี้

1. นิทาน
2. เรื่องเล่า
3. จดหมาย
4. ข่าว
5. โฆษณา

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม

ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม และขั้นตอนการดำเนินการการเรียนรู้แก่นักเรียน

2. ขั้นตอนดำเนินการ

1. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (pretest) การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม จำนวน 5 แผนๆละ 3 ชั่วโมง ทั้งหมด 15 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย

แผนการเรียนรู้ที่ 1 นิทาน	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องเล่า	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3 จดหมาย	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 4 ข่าว	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 5 โฆษณา	จำนวน 3 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกและแบบทดสอบในแต่ละแผนจนครบ

3. หลังจากนั้นดำเนินใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้งหลังการจัดการเรียนรู้ (posttest) การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยใช้แบบทดสอบชุดคู่ขนานกับการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์

4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

3. ขั้นสรุป

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบสมมติฐาน Paired-Sample t-test

2. แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 10.33 จากก่อนเรียน ($\bar{X} = 10.33$, S.D. = 1.74) และได้คะแนนเฉลี่ย 15.27 จากหลังเรียน ($\bar{X} = 15.27$, S.D. = 2.19) เมื่อทดสอบสถิติ Paired t- test ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.012$, sig = .000) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.64$, S.D. = 0.48) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=2.69$ S.D. = 0.47) รองลงมาด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.63$, S.D. = 0.49) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.61$, S.D. = 0.49)

5.2 การอภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 จากการพิจารณาคะแนนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ 6 คน แต่นักเรียนมีคะแนนเกินครึ่งของคะแนนเต็ม ซึ่งมีคะแนนใกล้เคียงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตามปกติการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นแบบเก่า สอน โดยครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลให้นักเรียนแต่เพียงผู้เดียว และบางครั้งครูก็คิดให้เด็กด้วย จึงทำให้นักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เป็นการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจของเด็กนักเรียนในชั้นนี้ เพราะเป็นเรื่องใหม่ เรื่องตื่นเต้น ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนจากแบบฝึก 2 ครั้ง ในแต่ละประเภทจะเห็นได้ว่าเด็กนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น จากครั้งที่ 1 มาครั้งที่ 2 เช่น การอ่านนิทานครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย = 6.44 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย = 7.89, การอ่านเรื่องเล่าครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย = 5.33 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย = 6.72, การอ่านข่าวครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย = 5.56 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย = 7.28, การอ่านโฆษณา

ครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย = 6.61 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย = 8.33 และการอ่านจดหมายครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย = 6.89 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย = 8.44 คำถามส่วนใหญ่ที่ใช้ตั้งเป็นคำถาม เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เป็นต้น การที่คะแนนเฉลี่ยของการเรื่องเล่ามีน้อยเพราะ เรื่องเล่าเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้น หรือเป็นประสบการณ์ เนื้อเรื่องมีลักษณะเหมือนจริง ตัวละครมีความเป็นมนุษย์ยังทำให้การอ่านค่อนข้างยากต่างจากนิทาน ซึ่งเป็นเรื่องเพื่อสร้างความสนุกสนาน เนื้อหาไม่ซับซ้อน เป็นเรื่องแปลกประหลาด ผิดปกติจากธรรมดา ตัวละครในเรื่องมีลักษณะพิเศษที่เหนือความจริง เช่น เป็นเจ้าหญิง เจ้าชาย แม่มด นางฟ้า สัตว์ที่มีความรู้สึกลึกซึ้งเหมือนมนุษย์จึงทำให้เรื่องที่อ่านเข้าใจได้ง่าย ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 74) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการใช้คำถาม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิวิจารณ์ สังเคราะห์ หรือการประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553) สรุปได้ว่า คำถามนั้นมีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำถามจะช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแง่มุมการคิดมากขึ้นและ เมื่อมีการอภิปรายจะนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้รวมทั้งคำถามจะช่วยในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ ไตรยานุภาพ (2552: 69-70) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการเรียนรู้ ในภาพรวมทุกองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าคะแนนจากการทดสอบหลังการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 24.38/15.86) สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28.41 และสิทธรา ศรีหิรา (2560) ได้ศึกษาพัฒนาการการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 10.33 จากก่อนเรียน (\bar{X} = 10.33, S.D. = 1.74) และได้คะแนนเฉลี่ย 15.27 จากหลังเรียน (\bar{X} = 15.27, S.D. 2.19) เมื่อทดสอบสถิติ Paired t-test ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.012$, sig = .000) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยมีคะแนนตั้งแต่ 3 ถึง 7 แสดงว่านักเรียนมีการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น ดังที่ ปราณี กองจินดา (2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ และนวลจิตต์ เขาวกิตติพงศ์และคณะ (2553: 29) กล่าวว่า การวัดผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ การวัดผลต้องปรับเปลี่ยนไปให้มีลักษณะเป็นการประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และประเมินผลตามสภาพจริงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปวรา วงศ์ปัญญา (2551 :บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด ผลการวิจัยหน่วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีค่าเท่ากับ 0.59 นักเรียนกลุ่มที่มีการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม มีผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคแผนผังความคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่า 1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =2.64, S.D. = 0.48) เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านครูผู้สอน (\bar{X} =2.69 S.D. = 0.47) รองลงมาด้านสื่อการเรียนรู้ (\bar{X} =2.63, S.D. = 0.49) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (\bar{X} =2.61, S.D. = 0.49) ความพึงพอใจทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน จะเห็นได้ว่า ด้านที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดคือ เรื่องครูเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เอาใจใส่ดูแลทุก ๆ ครั้งที่มิกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด ลำดับต่อมาด้านสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งปกติเรียนในหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว จึงทำให้เด็ก ๆ เกิดความตื่นเต้น สนุกสนาน กับการเรียนรู้โดยเฉพาะมีการตั้งคำถามให้ตอบ ถ้าตอบไม่ถูกครูยังช่วยแนะนำในการคิดหาคำตอบ ทำให้ตอบคำถามได้ และเป็นความภาคภูมิใจของนักเรียน ดังที่สรชัย พิศาลบุตร (2549) กล่าวว่า ความรู้สึกถูกใจในสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ที่เหมาะสม ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิม ประโยชน์ที่ได้รับคือ 1) ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ที่ถูกวัดความพึงพอใจ 2) ทำให้ทราบถึงความต้องการเพิ่มจากสื่อที่ได้รับอยู่ 3) ทำให้ทราบถึงคุณสมบัติ และลักษณะของสื่อที่นำมาใช้ตามความต้องการของผู้ที่ถูกวัด

5.3 ข้อค้นพบของงานวิจัย

การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ นั้น ผู้สอนจะเริ่มให้นักเรียนอ่านเรื่องจากรื่องที่ง่ายไปหาเรื่องที่ยาก และตั้งคำถามสั้น ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจ และให้นักเรียน ได้คิดหาคำตอบ ซึ่งเป็นคำตอบสั้น ๆ ตัวอย่างคำถามเช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ผู้สอนจะเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาที่ใกล้ตัวเรื่องที่อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ข่าว โฆษณา และจดหมาย เป็นเรื่องจินตนาการคือ นิทาน เพื่อกระตุ้นความสนใจ และให้ความสนุก อย่างเช่น เรื่องเล่า เป็นเรื่องที่มีตัวละครไม่มากเพื่อให้นักเรียนจำชื่อตัวละครได้ และจำเนื้อเรื่องได้ ในการอ่านเนื้อเรื่องผู้สอนเป็นผู้อ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง และผู้สอนเป็นผู้ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม และตอบคำถามได้ และการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้สอนได้สำรวจความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจนักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และเกิดการคิดได้ด้วยตนเอง วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนกล้าที่จะตอบคำถามมากขึ้น นำไปสู่การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้น

การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ในการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของนักเรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ให้นักเรียนได้คิดหาคำตอบจากรื่องที่อ่าน เช่น จากเรื่องที่อ่านมีตัวละครอะไรบ้าง, เหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร และมีวิธีการใด เรื่องที่เด็กนักเรียนชอบ นิทาน โฆษณา และจดหมาย สำหรับเรื่องเล่าและข่าว นักเรียนยังอ่านแล้วไม่เข้าใจ ผู้สอนอาจต้องบอกใบ้คำตอบ หรือแนะคำตอบให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม และเขียนคำตอบ จากการจัดกิจกรรมนักเรียนเห็นด้วยกับบทบาทผู้สอนที่ใช้เทคนิคการตั้งคำถามการใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทำให้นักเรียนจดจำเรื่องราวที่อ่าน และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Verbal Learning) ของออสซูเบล(David p. Ausubel, 1963)

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การจัดเตรียมบทอ่านนำมาใช้สอนควรมีรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่อง เพื่อเป็นการเร้าความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น หรืออาจเป็นเรื่องซึ่งท้าทายให้นักเรียนกล้าที่จะอ่านเรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับต่อไป

2. การจัดกิจกรรมการอ่านให้น่าสนใจ ผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีการกำหนดเกณฑ์การเลือกเรื่อง เช่น จากเรื่องง่ายไปหายาก ใกล้ตัวไปไกลตัว จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม เป็นต้น

3. ควรจัดให้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การเรียนในห้องสมุด หรือตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศ ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สามารถคิดเชื่อมโยงและฝึกคิดในเรื่องได้ดีขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของนักเรียน และเพิ่มความยากของบทอ่าน

2. ควรใช้เทคนิคการตั้งคำถามในรายวิชาอื่น ๆ ที่เป็นวิชาที่ต้องท่องจำให้นักเรียนได้ฝึกคิด เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคม และประวัติศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2543). *การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). *ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรรณิกา โสมชัย. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วน โดยใช้สอนแบบแก้ปัญหา กับวิธีสอนแบบปกติ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา ขวนมา. (2539). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กิตติชัย สุทธาสี โนบล. (2541). *ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของครูที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จูไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2553). *ภาษากับการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ไฉน อรุณกล้า. (2550). *เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียน สรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (อ 42102) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ชัยภพ เสรีผล. (2550). *การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนนานาชาติเซนต์สตีเฟ่นส์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). เทคนิคการใช้คำถาม พัฒนาการคิด. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). เทคนิคการใช้คำถาม พัฒนาการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วิพรีนทร์
- ชนัญญา สุขโ. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการกับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณัฐกมล ซ่อสลิด. (2555). ผลการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนศรา โฉมรุ่ง. (2552). ผลการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรม ตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมตามปกติ (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทองสุข นะระศิริ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เรขาคณิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนกับการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทิสนา แคมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ สุขเกษม. (2542). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ชนพร ลินคู่ย์. (2552). ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นวลจิตต์ เขาวีรดิพงษ์. (2535). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- นภวรรณ เกตุกำจร. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยที่สอนโดยวิธีกลุ่มช่วยเหลือเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2542). การอ่านงานประพันธ์เฉพาะเรื่อง. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปโปโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปวรา วงศ์ปัญญา. (2551). การเปรียบเทียบผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม กับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์.
- ประทุม สระทองยอด. (2547). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเมตตาวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- ผะอบ โปษะกฤษะ. (2532). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชาศัพท์. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พัฒนาพงษ์ สีทา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปี การศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรดิษฐ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). อุดรดิษฐ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เฮาส์ออฟเคอร์มิสท์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2558). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ
- พิมพ์พร ไตรยานุภาพ. (2552). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่งนก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- เพ็ญยูพา สุขเอม. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พ็อน เปรมพันธ์. (2542). *ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย*. กาญจนบุรี: ราชภัฏกาญจนบุรี
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2552). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2542). *ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมโครงการปรับโครงสร้าง และระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทธีรา มณีเลิศ. (2546). *การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการอ่านแบบกว้างขวาง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนก่อนสอนเก่ง*. กรุงเทพฯ: นานามีบู๊ตส์ พับลิเคชันส์.
- แมนมาศ ชาวลิต. (2544). *แนวทางส่งเสริมการอ่าน (ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม) (พิมพ์ครั้งที่ 2)* กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991 จำกัด.
- รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรัน. (2551). *เทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานามีบู๊ตส์.
- ละออ คันธวงศ์. (2551). *ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ลินจง จันทรวราทิตย์. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วันเพ็ญ วัฒนฐาน. (2557). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาสนา โพธิวัลย์. (2549). *การศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี ARC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัลป์มัจฉ.

- วิณรัตน์ ราศิริ. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแถมมี.
- ศิริพร ทิพย์ลง. (2545). หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.) จำกัด.
- ศิริรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. (2536). การอ่านและการสร้างนิสัยการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2549). สำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ทำได้งานทีเดียว. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). อ่านไทย. มหาสารคาม: โอเดียนสโตร์.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2555 ก). การวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ลิตรา ศรีहरา. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สันติ ดารกะพงษ์. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคถาม – ตอบ ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสริมศรี ลักขณศิริ. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- อินทิรา บุญยาทร. (2542). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

ภาษาต่างประเทศ

- Ausubel, D. P. (1963). *Education psychology: A cognitive view*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Basir. (2007). Helping teacher to design and conduct classroom enquiries. *Physics Education*.
- Berry, J, L. (2011). The effects of concept mapping and questioning on students' organization and retention of science knowledge while using interactive informational read-aloud. *Dissertation Abstracts International*.
- Bloom, B.S., et al. (1956) . *Taxonomy of educational objectives*. New York: David Mckay Company.
- Brookbank, Grover & Kullberg, Strawser. (1999). Improving student achievement through organization of student learning. *Dissertation Abstract International*.
- Clark & Starr, I.S. (1976) . *Secondary school teaching methods* (3rd ed). New York: The Macmillan Publishing Co.
- Dubin, F., & Bycina, D. (1991). *Academic reading and the ESL/EFL teacher*. MA: Heinle & Heinle.
- Ezell, Hellen K and others. (1995). Use of peer-assisted procedures to teach QAR reading comprehension strategies to the third-grade children. *Education and treatment of children*.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed). New York: McGraw-Hill.

Lopez, D.M. (2005). Strategies of comprehension. *Dissertation Abstracts International*.

Topping, K.J. & Trickey, S. (2006). Collaborative philosophical enquiry for school children: socio-emotional effects at 11 to 12 years. *SAGE Journals*, 27(5).

Vernon, D. T. A., & Blake, R. L. (1993). Does problem-based learning work? A meta-analysis of evaluative research. *Academic Medicine*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 11011	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การอ่าน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562	จำนวน 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
3. แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตามความสนใจ

4. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาจากนิทาน จำนวน 3 เรื่อง

- อี๋อ่ากับวัว
- เสือโคร่งกับหมาจิ้งจอก
- กากับนกยูง

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่ บทเรียน	- ครูแนะนำหนังสือนิทานที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 3 เรื่อง คือ อิงอ่างกับวัว เสือโคร่งกับหมาจิ้งจอก กากับนกยูง โดยครูเล่าเรื่องคร่าว ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากอ่านหนังสือนิทานเรื่องดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ การอ่านในชั้นเรียน	1. ครูแจกบทอ่านนิทานเรื่อง อิงอ่างกับวัว ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านนิทานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านนิทานด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น - ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง - เหตุการณ์เป็นอย่างไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 กระบวนการ	1. ครูแจกบทอ่านนิทานเรื่อง เสือโคร่งกับหมาจิ้งจอก ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านนิทานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านนิทานด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น - ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง - เกิดอะไรขึ้น และเหตุการณ์เป็นอย่างไร - ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4</p> <p>ทำแบบทดสอบ และ อภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูแจกบทอ่านนิทานเรื่อง กากับนกยูง ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านนิทานให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านนิทานด้วยตนเองอย่างละเอียด 4.ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 5.ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานอีสป
2. บทอ่านนิทาน เรื่อง อี้อ่างกับวัว เสือโคร่งกับหมาจิ้งจอก และกากับนกยูง
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบ

6. การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เกณฑ์การผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 11011	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การอ่าน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562	จำนวน 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3. แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนิน ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตาม ความสนใจ

4. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาจากเรื่องเล่า จำนวน 3 เรื่อง

- คิดแบบผีหรือแมลงวัน

- เด็กชายที่ยังเลวไม่พอ

- ครอบครัวอบอุ่น

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่ บทเรียน	- ครูแนะนำเรื่องเล่าที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 3 เรื่อง คือคิดแบบ ผีหรือแมลงวัน เด็กชายที่ยังเลวไม่พอ ครอบครัวอบอุ่น โดยครูเล่าเรื่อง คร่าว ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากอ่านบทอ่านดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ การอ่านในชั้นเรียน	1.ครูแจกบทอ่าน คิดแบบผีหรือแมลงวัน ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านเรื่อง คิดแบบผีหรือแมลงวัน ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น -ในเรื่องพูดถึงใคร -เหตุการณ์เป็นอย่างไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 กระบวนการ	1.ครูแจกบทอ่านเรื่อง เด็กชายที่ยังเลวไม่พอ ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านเรื่อง เด็กชายที่เลวยังไม่พอ ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงตามครู 3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น -ตัวละครในเรื่องคือใคร -เกิดอะไรขึ้น และเหตุการณ์เป็นอย่างไร -ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน 5.นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6.ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7.ครูสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p data-bbox="347 353 502 398">คาบเรียนที่ 3</p> <p data-bbox="384 409 466 454">ขั้นที่ 4</p> <p data-bbox="308 477 544 521">ทำแบบทดสอบ และ</p> <p data-bbox="316 533 536 577">อภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="592 353 1233 398">1.ครูแจกบทอ่านเรื่อง ครอบครัวอบอุ่น ให้นักเรียนทุกคน <li data-bbox="592 409 1329 454">2.ครูอ่านเรื่อง ครอบครัวอบอุ่น ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่าน <li data-bbox="592 465 775 510">ออกเสียงตามครู <li data-bbox="592 521 1214 566">3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องด้วยตนเองอย่างละเอียด <li data-bbox="592 577 1050 622">4.ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน <li data-bbox="592 633 1358 745">5.ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บทอ่าน เรื่อง คิดแบบผิ่งหรือแมลงวัน เด็กชายที่ยังเลวไม่พอ และครอบครัวอบอุ่น
2. แบบฝึกหัด
- 3.แบบทดสอบ

6. การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เกณฑ์การผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 11011	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การอ่าน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562	จำนวน 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3. แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตาม ความสนใจ

4. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาจากข่าว จำนวน 3 เรื่อง

- เตือนระวังโรค - อันตรายที่มากับน้ำท่วม
- อาหารเป็นพิษ
- พลิกชีวิตใหม่

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่ บทเรียน	- ครูแนะนำข่าวที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 3 เรื่อง พลิกชีวิตใหม่ อาหารเป็นพิษ เตือนระวังโรค – อันตรายที่มากับน้ำท่วม โดยครูเล่าเรื่องคร่าว ๆ ให้นักเรียนฟัง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากอ่านข่าวดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ การอ่านในชั้นเรียน	1.ครูแจกข่าวเรื่อง พลิกชีวิตใหม่ ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านข่าวให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น -ในข่าวพูดถึงเรื่องอะไร -ข่าวนี้เกิดขึ้นที่ไหน -ข่าวนี้เกิดขึ้นเมื่อไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 ภาระงาน	1.ครูแจกข่าวเรื่อง อาหารเป็นพิษ ให้นักเรียนทุกคน 2.ครูอ่านข่าวให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น -เรื่องนี้พูดถึงอะไร -อาหารเป็นพิษคืออะไร -ถ้ากินอาหารที่ไม่สุกจะเป็นอย่างไร 5.นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6.ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7.ครูสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p data-bbox="347 353 502 454">คาบเรียนที่ 3 ขั้นที่ 4</p> <p data-bbox="308 477 539 577">ทำแบบทดสอบ และ อภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="592 353 1305 454">1.ครูแจกข่าวเรื่อง เตือนระวังโรค – อันตรายที่มาจกน้ำท่วม ให้ นักเรียนทุกคน <li data-bbox="592 477 1305 521">2.ครูอ่านข่าวให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู <li data-bbox="592 544 1161 589">3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวด้วยตนเองอย่างละเอียด <li data-bbox="592 611 1050 656">4.ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน <li data-bbox="592 678 1361 779">5.ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ข่าวเรื่อง พลิกชีวิตใหม่ อาหารเป็นพิษ และเตือนระวังโรค – อันตรายที่มาจกน้ำท่วม
2. แบบฝึกหัด
- 3.แบบทดสอบ

6. การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เกณฑ์การผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 11011	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การอ่าน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562	จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3. แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตาม ความสนใจ

4. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาจากโฆษณา จำนวน 3 เรื่อง

- โฆษณาน้ำดื่ม

- โฆษณาขนมปาร์ตี้

- โฆษณาธนาคาร

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่ บทเรียน	- ครูแนะนำโฆษณาที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 3 เรื่อง โฆษณาน้ำดื่ม โฆษณาขนมปาร์ตี้ โฆษณาธนาคาร โดยครูให้ดูภาพโฆษณา และเล่าเกี่ยวกับโฆษณาให้ฟังคร่าว ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากอ่านโฆษณาดังกล่าว
ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ การอ่านในชั้นเรียน	1. ครูแจกแบบอ่านโฆษณาน้ำดื่ม ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านโฆษณาให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโฆษณาด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น - ภาพที่เห็นในโฆษณาคืออะไร - การดื่มน้ำมากเกินไปทำให้ร่างกายเป็นอย่างไร - โฆษณานี้พูดถึงเรื่องอะไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 กระบวนการเรียนรู้	1. ครูแจกแบบอ่านโฆษณาขนมปาร์ตี้ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านโฆษณาให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโฆษณาด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น - นักเรียนรู้จักขนมอะไรบ้าง - ขนมในโฆษณาหาซื้อได้ที่ไหน - ถ้านักเรียนกินขนมเยอะเกินไปจะเป็นอย่างไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p data-bbox="347 353 502 398">คาบเรียนที่ 3</p> <p data-bbox="384 409 466 454">ขั้นที่ 4</p> <p data-bbox="308 472 544 568">ทำแบบทดสอบ และ อภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="592 353 1177 398">1.ครูแจกแบบอ่านโฆษณาธนาคารให้นักเรียนทุกคน <li data-bbox="592 409 1350 454">2.ครูอ่านโฆษณาให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู <li data-bbox="592 465 1209 510">3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโฆษณาด้วยตนเองอย่างละเอียด <li data-bbox="592 521 1054 566">4.ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน <li data-bbox="592 577 1358 674">5.ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. แบบอ่านโฆษณาเรื่อง น้ำดื่ม ขนอมปาร์ตี้ และธนาคาร
2. แบบฝึกหัด
- 3.แบบทดสอบ

6. การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เกณฑ์การผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 11011	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง การอ่าน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2562	จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ป 1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ป 1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

3. แสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. สาระสำคัญ

- ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ
ดำเนิน ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- อ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง นิทาน เรื่องสั้น ๆ บทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่า
ตาม ความสนใจ

4. เนื้อหาสาระ

เนื้อหาจากจดหมาย จำนวน 3 เรื่อง

- ก้อนเมฆ

- จดหมายถึงพระเจ้าอยู่หัว

- ทุกคนมีหน้าที่

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p>คาบเรียนที่ 1 ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่ บทเรียน</p>	<p>- ครูแนะนำจดหมายที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านจำนวน 3 เรื่อง ก่อนเมฆจดหมายถึงพระเจ้าอยู่หัว ทุกคนมีหน้าที่ โดยครูเล่าให้ฟังคร่าว ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากอ่านจดหมายดังกล่าว</p>
<p>ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ การอ่านในชั้นเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกแบบอ่านจดหมายเรื่อง ก่อนเมฆ ให้ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านจดหมายให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านจดหมายด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> -จดหมายฉบับนี้พูดถึงใคร -คนเขียนจดหมายเป็นใคร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
<p>คาบเรียนที่ 2 ขั้นที่ 3 กระบวนการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกแบบอ่านจดหมายเรื่อง จดหมายถึงพระเจ้าอยู่หัว ให้ให้นักเรียนทุกคน 2. ครูอ่านจดหมายให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านจดหมายด้วยตนเองอย่างละเอียด 4. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดจากชื่อเรื่องที่อ่าน เช่น <ul style="list-style-type: none"> -คนเขียนจดหมายฉบับนี้อายุเท่าไร -จดหมายฉบับนี้ใครเขียนถึงใคร -ในจดหมายพูดถึงอะไร 5. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 7. ครูสรุปเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

คาบเรียน/ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
<p data-bbox="347 353 502 398">คาบเรียนที่ 3</p> <p data-bbox="384 409 466 454">ขั้นที่ 4</p> <p data-bbox="308 472 544 568">ทำแบบทดสอบ และ อภิปรายเรื่องที่อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="592 353 1315 398">1.ครูแจกแบบอ่านจดหมายเรื่อง ทุกคนมีหน้าที่ให้นักเรียนทุกคน <li data-bbox="592 409 1358 454">2.ครูอ่านจดหมายให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู <li data-bbox="592 465 1214 510">3.ครูให้นักเรียนฝึกอ่านจดหมายด้วยตนเองอย่างละเอียด <li data-bbox="592 521 1054 566">4.ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน <li data-bbox="592 577 1358 674">5.ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. แบบอ่านจดหมายเรื่อง ก้อนเมฆ จดหมายถึงพระเจ้าอยู่หัว และทุกคนมีหน้าที่
2. แบบฝึกหัด
- 3.แบบทดสอบ

6. การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เกณฑ์การผ่านมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ภาคผนวก ข

แบบฝึกหัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านครั้งที่ 1

นิทานเรื่องที่ 1 มดกับตักแตน

ที่มา: <http://online.fliphtml5.com/mofx/zyqh/#p=18>

ในฤดูร้อน ตักแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจมันเห็นฝูงมดกำลังนำอาหารเดินมาเป็นขบวนยาวเหยียด จึงร้องทักขึ้นว่า “พวกเจ้าน่าจะหยุดพัก แล้วมาร้องเพลงกับข้าดีกว่านะ” แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจ ยังคงมุ่งหน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน

เมื่อถึงฤดูหนาวอันเย็นแค้นเจ้าตักแตนก็เดิน โซซัด โซเซมาขังรังมด แล้ววิงวอนว่า “มดเพื่อนรัก ข้าหิวเหลือเกิน ขอเศษอาหารให้ข้ากินประทังชีวิตสักหน่อยสิ” มดจึงพูดว่า “พวกเราอดทนทำงานกันตลอดฤดูร้อน เพื่อเก็บอาหารสำรองไว้กินในช่วงฤดูหนาว แต่เจ้ากลับเอาแต่ร้องเพลงเพลิดเพลิน ข้าว่าฤดูหนาวนี้เจ้าก็ควรร้องเพลงและเต้นรำให้สนุกเหมือนกัน”

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ในฤดูร้อน มดช่วยกันทำอะไร.....
2. ในขณะที่มดขนอาหาร ตักแตนกำลังทำอะไร.....
3. เมื่อถึงฤดูหนาว ตักแตนเป็นอย่างไร.....
4. มด เก็บอาหารสำรองไว้กินในฤดูใด.....
5. เพราะเหตุใดมดถึงไม่ให้อาหารตักแตน.....

นิทานเรื่องที่ 2 ราชสีห์กับหนู

ที่มา: <http://online.fliphtml5.com/mofx/zyqh/#p=18>

ราชสีห์เจ้าป่าตัวหนึ่งกำลังนอนหลับพักผ่อนอย่างสบายใจ หนูตัวหนึ่งวิ่งเล่นซุกซนจนผลอไต่ขึ้นไปบนร่างของราชสีห์ ทำให้ราชสีห์ตกใจตื่น ค่ำรามด้วยความโกรธและตะปบจับหนูไว้ เจ้าหนูกลัวจนตัวสั่น ร้องอ้อนวอนขอชีวิตว่า “ท่านราชสีห์ผู้ยิ่งใหญ่ ข้าไม่ได้ตั้งใจจะลบหลู่ท่าน โปรดไว้ชีวิตข้าด้วยเถิด วันข้างหน้าข้าอาจช่วยเหลือท่านได้” ราชสีห์หัวเราะลั่น “หนูตัวจ้อยเช่นเจ้า จะช่วยอะไรเจ้าป่าอย่างข้าได้ แต่เอาเถอะ เมื่อเจ้าไม่ได้ตั้งใจ ข้าก็จะปล่อยเจ้าเอาบุญแล้วกัน”

หลายวันต่อมา ขณะที่ราชสีห์ออกล่าเหยื่อ บังเอิญพลาดทำไปติดบ่วงนายพราน ราชสีห์พยายามดิ้นหนีเท่าไรก็ไม่หลุดจึงได้แต่ร้องคำรามอย่างสิ้นหวัง เจ้าหนูได้ยินเสียงร้องของราชสีห์ก็จำได้รีบวิ่งมาช่วยกัดแทะบ่วงที่ละเส้นจนขาด ราชสีห์จึงรอดชีวิตมาได้เพราะความช่วยเหลือจากหนูตัวเล็ก ๆ นี้เอง

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ในเรื่องมีสัตว์อะไรบ้าง.....
2. เจ้าป่าในเรื่องหมายถึงสัตว์ชนิดใด.....
3. ทำไมราชสีห์ถึงปล่อยหนูไป.....
4. เพราะเหตุใดราชสีห์ถึงติดบ่วงนายพราน.....
5. หนูใช้วิธีใด ช่วยให้ราชสีห์รอดชีวิตมาได้.....

เรื่องเล่าที่ 1 ครอบครัวของฉัน

ครอบครัวของฉันมีอยู่ 4 คน พ่อ แม่ พี่ และตัวของฉันครอบครัวของฉันอบอุ่น ถึงจะเป็นครอบครัวเล็ก ๆ บ้านของฉันไม่ได้ใหญ่โตอะไรแต่ก็มีความสุข พ่อและแม่ทำเพื่อฉันมาตลอด ฉันภูมิใจที่เกิดมาเป็นลูกของพ่อและแม่ ถึงจะไม่ร่ำรวยเหมือนคนอื่น แต่ฉันอยากได้อะไรพ่อแม่ก็ทำให้ ฉันรักพ่อและแม่ บ้านของฉันมีอาชีพปลูกผักปลอดสารพิษกินเองและก็ขายด้วย ก็ไม่ได้มีอะไรมากมายแต่เราก็พออยู่พอกิน ครอบครัวฉันเดินตามรอยในหลวงอยู่อย่างพอเพียง ครอบครัวของฉันอยู่อย่างพอเพียงมาตลอด ถ้ามีเหลือก็จะเก็บออม ฉันรักพ่อกับแม่มากที่ทำให้ฉันมีวันนี้ ที่ฉันมีวันนี้ได้ ฉันก็อยากบอกพ่อกับแม่ว่าขอบคุณค่ะที่ทำให้ฉันมีวันนี้

ที่มา: <http://oknation.nationtv.tv/blog/janpen34/2008/01/15/entry-1>

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ในเรื่อง ครอบครัวนี้ทำอาชีพอะไร.....
2. ครอบครัวนี้เดินตามรอยในหลวงในเรื่องใด.....
3. ครอบครัวอบอุ่น เป็นอย่างไร.....
4. เวลาได้อยู่กับครอบครัวจะทำให้เราเป็นอย่างไร.....
5. จากเรื่องที่อ่าน นักเรียนมีวิธีการเก็บออมอย่างไร.....

เรื่องเล่าที่ 2 หนอนน้อย

นักธุรกิจเศรษฐีชาวจีนผู้หนึ่งเริ่มเข้าสู่วัยชรา ต้องการวางมือจากธุรกิจ จึงเรียกลูกชายสามคนมาพบ และบอกว่า “พ่อไม่ยอมแบ่งธุรกิจของพ่อให้ลูก ๆ แต่พ่อต้องการจะรู้ว่าคนไหนมีแววจะเป็นนักธุรกิจที่ดีที่สุด พ่อจะทดสอบพวกเจ้า เพื่อจะดูว่าใครสมควรได้เป็นผู้ดูแลธุรกิจทั้งหมดของพ่อต่อไป”

เขาให้เงินลูกคนละ 10 เหรียญ เพื่อซื้อหาอะไรก็ได้ที่จะใส่ให้เต็มห้องว่าง คนไหนสามารถทำให้ห้องเต็ม คนนั้นคือผู้ชนะ ลูกคนแรกไปซื้อต้นไม้ใหญ่มีใบดกหนา แล้วให้คนลากมาใส่ในห้อง แต่มันกินเนื้อที่เพียงแคครึ่งห้องเท่านั้น ลูกคนที่สองไปซื้อหญ้าที่ชวานาตัดทิ้งไว้ในทุ่งนา เขาให้คนแบกมาใส่ไว้ในห้อง แต่มันก็ไม่เต็มห้องอยู่ดี ลูกคนที่สามซึ่งเป็นคนฉลาดที่สุด ไปที่ร้านเล็ก ๆ ในตลาด ซื้อเทียนราคาถูกมาเล่มหนึ่ง พอดกค่าก็เชิญพ่อมาที่ห้องใหญ่นั้น และจุดเทียนวางบนพื้นกลางห้อง ทันใดนั้นห้องก็สว่างด้วยแสงเทียน ไม่มีส่วนไหนของห้องที่แสงส่องไปไม่ถึง เขาจึงได้เป็นผู้ครอบครองธุรกิจทั้งหมด

ที่มา: <https://www.rpk.ac.th/index.php/component>

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ในเรื่องพ่อให้เงินลูกที่ 3 คน ไปทำอะไร.....
2. ลูกคนที่ 1 นำเงินที่พ่อให้ไปซื้ออะไร.....
3. ลูกคนที่ 2 นำเงินที่พ่อให้ไปซื้ออะไร.....
4. ลูกคนที่ 3 นำเงินที่พ่อให้ไปซื้ออะไร.....
5. ลูกคนที่ 3 ได้เป็นผู้ครอบครองธุรกิจเพราะเหตุใด.....

ข่าวที่ 1 ขายแซนด์วิชสูตรโบราณ หารายได้ช่วงปิดเทอม

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/1568356>

วันที่ 15 พ.ค.62 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า น.ส.ณัฐนิชา เอี่ยมคล้าย หรือน้องชิน อายุ 15 ปี นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์พิทยา ใช้เวลาช่วงปิดเทอมเรียนทำงานมาก่อนกลับมาทำแซนด์วิชน้ำสลัดสูตรโบราณขายลงในเฟซบุ๊กสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัว น้องชิน เล่าว่า ก่อนที่จะทำงานแซนด์วิชขาย ได้วาดรูปขายโดยใช้ปากกาทัชสกรีนวาดลงในโทรศัพท์ และประกาศขายทางเฟซบุ๊กมาก่อนจนมีเงินเก็บจำนวนหนึ่ง ต่อมาจึงคิดอยากทำงานขายตามที่ตนเองชอบ จึงนำเงินเก็บจากการวาดภาพมาลงทุนเพิ่มด้วยเพื่อทำงานแซนด์วิชขาย เป็นสิ่งที่มีความสุขมาก

โดยเริ่มทำแซนด์วิชน้ำสลัดสูตรโบราณรูปทรงสามเหลี่ยมห่อด้วยใบตอง และแซนด์วิชไส้แฮมทำเป็นรูปดอกกุหลาบ ขายราคาชิ้นละ 10 บาท ทำมาได้ประมาณ 2 เดือนแล้ว ซึ่งก็ได้ผลตอบรับที่ดีว่าดี โดยมีคุณแม่สมพร เอี่ยมคล้าย อายุ 40 ปี ช่วยกันทำงานและคิดโลโก้ที่ตนวาดขึ้นมาเอง

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ข่าวนี้เกิดขึ้นเมื่อไร.....
2. เด็กหญิงที่ทำงานขายมีอายุเท่าไร.....
3. แซนด์วิชที่น้องชินทำเป็นรูปอะไร.....
4. วัสดุที่นำมาใส่แซนด์วิช คืออะไร.....
5. สิ่งที่น้องชินภูมิใจมากที่สุด คืออะไร.....

ข่าวที่ 2 วันเด็กสร้างสรรค์

ที่มา: <https://news.mthai.com/general-news/700017.html>

กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติที่โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ อ.เมืองเชียงใหม่ จัดขึ้นอย่างสร้างสรรค์ ทางโรงเรียนได้เปิดตลาดนัดอนุบาลให้เด็ก ๆ ได้ออกร้านด้วยตนเองเพื่อจำหน่ายสินค้าให้กับเพื่อน ๆ ในโรงเรียน ซึ่งการออกร้านที่ตลาดนัด จะต้องรวมกลุ่มคิดวางแผนเลือกประเภทสินค้า ออกแบบและตั้งชื่อร้านค้าให้ดึงดูดลูกค้ามากที่สุด

เป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน เปิดการเรียนรู้สู่โลกกว้าง โดยบรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ร้านค้าต่าง ๆ ของเด็กนักเรียนตั้งชื่อแปลก ๆ เพื่อเรียกลูกค้า และหากกลยุทธ์ในการค้าขายดึงดูดลูกค้าเต็มที่ สินค้าที่เด็กนักเรียนมาจำหน่ายมีทั้งขนม อาหาร ผักพื้นบ้าน หนังสือ และของเล่น นอกจากนี้งานวันเด็กที่โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ยังมีการจัดกิจกรรมการแสดงของเด็กนักเรียนก็จัดให้มีการแสดงบนเวที เล่นเกมส์ตอบปัญหาชิงรางวัลอย่างสนุกสนานตลอดทั้งวันด้วย

จากเรื่องที่อ่าน จงตอบคำถาม

1. ข่าวนี้เกิดขึ้นที่ไหน.....
2. ข่าวนี้เกิดขึ้นเมื่อไร.....
3. นักเรียนในข่าวเป็นนักเรียนชั้นใด.....
4. สินค้าที่นักเรียนนำมาขายมีอะไรบ้าง.....
5. ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะนำสินค้าอะไรมาขาย.....

โฆษณาที่ 1

ที่มา: <http://www.mamaexpert.com/index.php/posts/content-4985>

อ่านโฆษณาจากภาพ และตอบคำถาม

1. นมโฟร์โมสต์ ทำมาจากอะไร.....
2. ผลิตภัณฑ์นมโคแท้ที่เปอร์เซ็นต์.....
3. ในโฆษณานี้ มีวิตามินอยู่ที่ชนิด.....
4. นอกจากนมโฟร์โมสต์แล้ว นักเรียนชอบดื่มนมอะไรบ้าง.....
5. ถ้านักเรียนดื่มนมทุกวัน จะส่งผลอย่างไรต่อร่างกาย.....

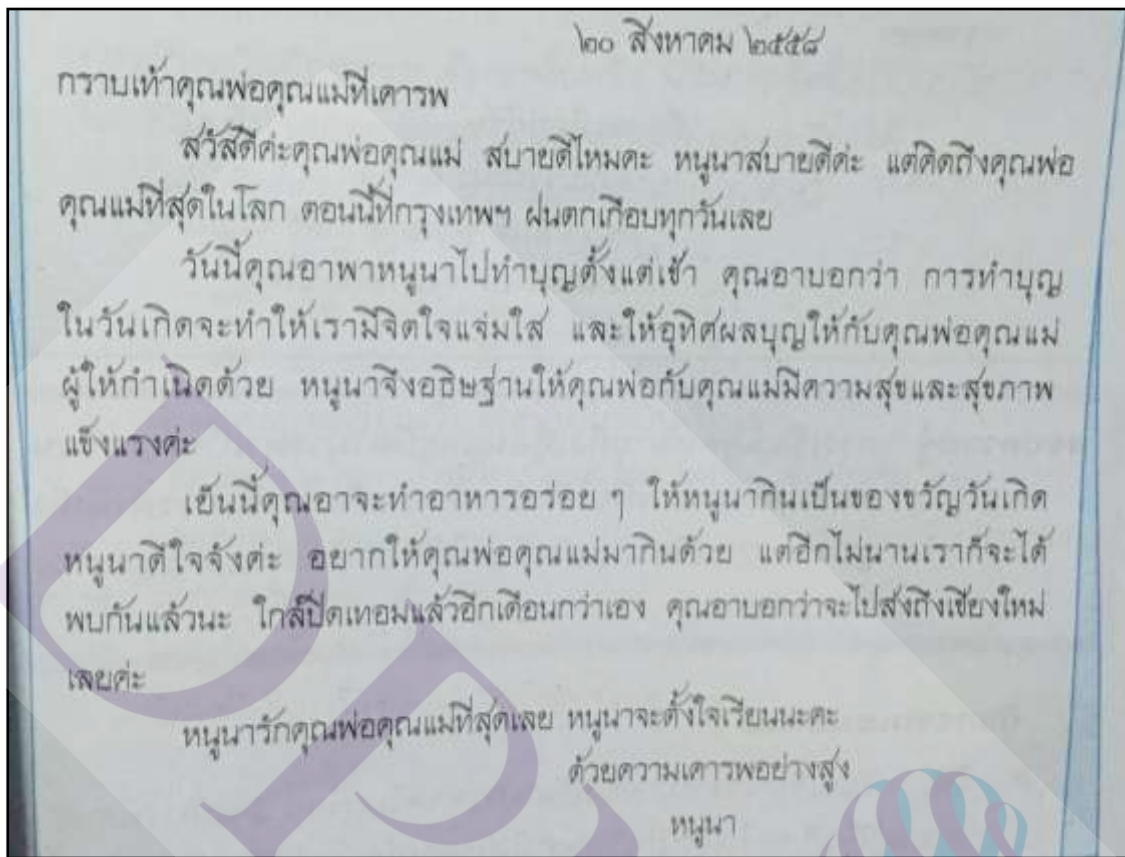
โฆษณาที่ 2

ที่มา: <https://web.facebook.com/7ElevenThailand/posts/>

อ่านโฆษณาจากภาพ และตอบคำถาม

1. ขนมนในโฆษณาชื่ออะไร.....
2. ขนมนในโฆษณา มีรสอะไรบ้าง.....
3. ชื่อ 1 แถม 1 ได้ตั้งแต่วันที่เท่าไร.....
4. ขนมนตะวันมีน้ำหนักเท่าไร.....
5. ถ้านักเรียนอยากกินขนมนต้องไปซื้อที่ไหน.....

จดหมายที่ 1

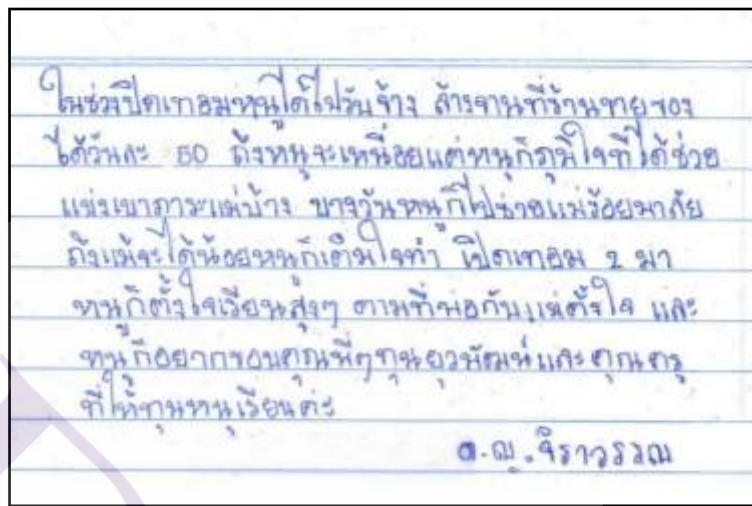

ที่มา: <https://elearning.easygenerator.com/public>

อ่านจดหมาย และตอบคำถาม

1. จดหมายฉบับนี้เขียนถึงใคร.....
2. คนเขียนจดหมายฉบับนี้ชื่ออะไร.....
3. ใครพาหนูนาไปทำบุญ.....
4. ถ้าปิดเทอม คุณอาจะไปส่งหนูนาที่ไหน.....
5. การทำบุญจะทำให้เราเป็นอย่างไร.....

จดหมายที่ 2

ที่มา: <https://www.yuvabadhanafoundation.org/th/>

อ่านจดหมาย และตอบคำถาม

1. จดหมายฉบับนี้เขียนเมื่อไร.....
2. คนเขียนจดหมายฉบับนี้ชื่ออะไร.....
3. เด็กหญิงจีราวรรณรับจ้างล้างจานได้วันละกี่บาท.....
4. เพราะเหตุใดเด็กหญิงจีราวรรณ ถึงไปช่วยแม่ร้อยมาลัย.....
5. ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะทำอะไรในช่วงปิดเทอม.....

การอ่านครั้งที่ 2

นิทานเรื่องที่ 1 อึ่งอ่างกับวัว

ที่มา: <http://online.fliphtml5.com/mofx/zyqh/>

ณ หนองน้ำริมทุ่งนา วัวตัวหนึ่งเดินมากินน้ำและเหยียบโดนลูกอึ่งอ่างตายไปหลายตัว เมื่อแม่อึ่งอ่างกลับมา ลูก ๆ ก็รีบเล่าให้แม่ฟังด้วยความตื่นกลัวว่า

“แม่จ๋าเมื่อก็มีตัวอะไรไม่รู้ สูงใหญ่ทะมึนเหยียบพวกเรตายไปตั้งหลายตัว น่ากลัวมากเลยจ๊ะ ”

แม่อึ่งอ่างได้ฟังก็สุดลมพองตัวให้ใหญ่ขึ้นแล้วถามด้วยความอยากรู้ว่า

“ตัวใหญ่เท่านี้ใหม่ ? ” ลูกอึ่งอ่างบอกว่า “ใหญ่กว่านี้อีกแม่” แม่อึ่งอ่างจึงพองตัวขึ้นอีก ลูก ๆ ก็ตอบว่า

“ยังใหญ่ไม่ถึงครึ่งเลยแม่ ” แม้ว่าแม่อึ่งอ่างจะพยายามพองตัวขึ้นเท่าไร แต่ลูก ๆ ก็ยังส่ายหน้าว่ายังใหญ่ไม่ถึงครึ่ง แม่อึ่งอ่างนึกขลุ่เถียวจึงพองตัวขึ้นสุดแรงเกิด จนตัวเองทนไม่ไหว ต้องแตกตายที่ริมหนองน้ำแห่งนั้น

อ่านนิทาน และตอบคำถาม

1. นิทานเรื่องนี้ชื่ออะไร.....
2. ในเรื่องมีสัตว์อะไรบ้าง.....
3. วัวเดินไปทำอะไรที่หนองน้ำริมทุ่งนา.....
4. ในที่สุดใครตาย.....
5. การที่เราทำอะไรเกิดความสามารรถ จะมีผลอย่างไร.....

นิทานเรื่องที่ 2 เสือโคร่งกับหมาจิ้งจอก

ที่มา: <http://online.fliphtml5.com/mofx/zyqh/>

นายพรานคนหนึ่งเข้าป่าล่าสัตว์ได้เป็นจำนวนมาก พวกสัตว์ที่รอดชีวิตต่างหวาดกลัว ก็จะอพยพหลบหนีไปอยู่ป่าแห่งใหม่ เสือโคร่งตัวหนึ่งจึงพูดขึ้นว่า

“พวกเจ้าไม่ต้องกลัวหรอก เดียวข้าจะขับไล่นายพรานไปเอง” จากนั้นเสือโคร่งก็กระโจนเข้าป่าไป เวลาผ่านไปจนกระทั่งวันหนึ่ง เจ้าเสือโคร่งก็เดินชวนเซร้องอวดโอ่ยกลับมาเพราะถูกนายพรานยิงได้รับบาดเจ็บสาหัส หมาจิ้งจอกตัวหนึ่งเดินมาพบจึงถามว่า

“ใครกันที่ทำร้ายเสือโคร่งคร่ำอย่างเจ้าได้ถึงขนาดนี้ ?” เสือโคร่งตอบไปว่า

“ก็มนุษย์นะสิ ข้ายังไม่ทันเห็นตัวด้วยซ้ำก็ถูกยิงเข้าให้แล้ว”

อ่านนิทาน และตอบคำถาม

1. นิทานเรื่องนี้ชื่ออะไร.....
2. ในเรื่องมีสัตว์อะไรบ้าง.....
3. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน.....
4. ทำไมเสือโคร่งถึงบาดเจ็บ.....
5. ถ้าเราไม่ระวังตัวเอง จะเกิดอะไรขึ้น.....

เรื่องเล่าที่ 1 คิดแบบผึ่งหรือแมลงวัน

สมมุติว่าเราจับผีเสื้อจำนวน 6 ตัว ใส่ในขวด และจับแมลงวัน 6 ตัว ใส่ในอีกขวด จากนั้นวางขวดนอนลง โดยหั่นขวดไปยังหน้าต่างที่มีแสงสว่างกว่า เราจะพบว่า...กลุ่มผีเสื้อจะพยายามบินออกทางก้นขวด จนกระทั่งมันตายจากการขาดอาหารหรือว่าหมดแรง ในขณะที่แมลงวัน จะบินวนอยู่ในขวดจนไปชนมา แต่ก็ก็จะค่อยๆทยอยบินหาทางออกมาจากขวดได้ จากผึ่งคอขวด ที่อยู่ตรงกันข้ามกับก้นขวดซึ่งหันไปทางหน้าต่าง ทำไมผลการทดลองจึงออกมาแบบนี้....

ที่มา: <https://sites.google.com/site/chanrakkarnanmakmakm65555/phasathiy/reuxngsan>

อ่านเรื่องและตอบคำ

1. มีขวดก้นใบที่ใส่ผีเสื้อและแมลงวัน.....
2. สัตว์ชนิดใดที่พยายามบินออกทางก้นขวด.....
3. สัตว์ชนิดใดที่หาทางออกและรอดชีวิตได้.....
4. การวางขวดอยู่ในลักษณะใด.....
5. ก้นขวดหันไปทางไหน.....

เรื่องเล่าที่ 2 เด็กชายที่ยังเลวไม่พอ

มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อคลาวด์ เขาเป็นเด็กซึ่งเลวมากจนผู้คนที่อยู่ไกลและใกล้ได้ยื่นถึงความซนของเขา ครั้งหนึ่งเมื่อมีคุณย่ามาอยู่กับเขาด้วย คลาวด์จับกบอ้วนมาไว้บนเตียงของท่าน และอีกครั้งหนึ่งเมื่อคุณครูไม่ทันได้มองเขาก็เลื่อนเก้าอี้มาพิงขาของโรงเรียนทำให้เด็ก ๆ ได้กลับบ้านก่อนเวลาถึง 2 ชั่วโมง และมีอีกเรื่องที่เขาเลวมาก คือเขาปีนขึ้นไปบนต้นไม้ที่สูงที่สุดในสวน แล้วผูกเสื้อเชิ้ตตัวที่ดีที่สุดของคุณพ่อไว้บนกิ่งไม้ที่สูงที่สุดมันจึงโบทตามลมราวกับธง คุณพ่อคุณแม่และพี่น้องของเขาได้ใช้ทุกวิธีทางที่จะหยุดความซุกซนของคลาวด์ และทำให้เขาเป็นเด็กดีขึ้น พวกเขาให้เขาอดอาหารและไม่ให้ไปดูละครสัตว์ แต่มันก็ไม่เป็นผลและวันหนึ่งทุกคนในเมืองต่างได้ยื่นถึงความซนของคลาวด์และไม่นานข่าวก็แพร่กระจายไปถึงหูแม่มดซึ่งแก่ที่สุด นำเกลียดที่สุดและชั่วร้ายที่สุดในอาณาจักรก็ทราบข่าว จึงมาหาเด็กชายคลาวด์ที่บ้านและก็จะมาพาตัวเด็กชายคลาวด์ไปที่โรงเรียนพ่อแม่ที่มีแต่เด็กเลว

ที่มา: <https://sites.google.com/site/chanrakkarnanmakmakm65555/phasathiy/reuxng-san>

อ่านเรื่องและตอบคำ

1. คลาวด์เป็นเด็กที่มีนิสัยอย่างไร.....
2. สัตว์ที่จับมาไว้บนเตียงของคุณย่า คือสัตว์ชนิดใด.....
3. คลาวด์นำเสื้อเชิ้ตของพ่อไปวางไว้ที่ไหน.....
4. พ่อและแม่ใช้วิธีใดหยุดความซนของคลาวด์.....
5. แม่มดจะพาคลาวด์ไปอยู่ที่ไหน.....

ข่าวที่ 1 อาหารเป็นพิษ

เทศกาลสงกรานต์ ประชาชนจะเฉลิมฉลองด้วยเครื่องดื่มน้ำและรับประทานอาหารร่วมกันของคนในครอบครัว ทั้งนี้ อาหารที่ประชาชนควรระมัดระวังเป็นพิเศษได้แก่ 1.ลาบ/ก้อยดิบ 2.ยำ กุ้งเต้น 3.ยำหอยแครง/ยำทะเล 4.ข้าวผัดโรยเนื้อปู 5.อาหารหรือขนมที่มีส่วนผสมของกะทิสด 6.ขนมจีน 7.ข้าวมันไก่ 8.ส้มตำ 9.สลัดผัก และ 10.น้ำแข็งที่ผลิตไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงหลีกเลี่ยงการปรุงโดยวิธีลวกหรือพล่าสุกๆ ดิบๆ นอกจากนี้ อาหารกล่องควรแยกกับข้าวออกจากข้าว และควรรับประทานภายใน 2-4 ชั่วโมงหลังจากปรุงเสร็จ และหากมีกลิ่นผิดปกติไม่ควรรับประทาน

สำหรับผู้เดินทางท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล ควรเลือกร้านที่แน่ใจว่าสะอาดหรือมีเครื่องหมายรับรองความปลอดภัย เลือกรับประทานอาหารน้ำดื่ม หรือน้ำแข็งที่มีคุณภาพ สำหรับประชาชนทั่วไป ขอให้ยึดหลัก “สุก ร้อน สะอาด” รับประทานอาหารปรุงสุกใหม่ ๆ ไม่มีแมลงวันตอม ล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อย ๆ ในส่วนอาหารที่ปรุงประกอบไว้นานแล้ว ขอให้สำรวจอาหารก่อน หากมีกลิ่น รส หรือรูปเปลี่ยนไป ไม่ควรรับประทานต่อ อาหารที่ไม่เปลี่ยนแปลงควรอุ่นอาหารให้ร้อนก่อนรับประทาน

ที่มา: <https://news.mthai.com/general-news/633186.html>

อ่านข่าวและตอบคำ

1. เรื่องนี้พูดถึงอะไร.....
2. เกิดขึ้นเมื่อไร.....
3. ถ้ากินอาหารไม่สุกหรือมีแมลงวันตอมจะเกิดอะไรขึ้น.....
4. ถ้าจะกินอาหารให้ปลอดภัยนักเรียนจะทำอย่างไร.....
5. อาหารที่เป็นพิษต่อร่างกายลำดับที่ 5 คือ อะไร.....

ข่าวที่ 2 เรื่อง พลิกชีวิตใหม่

ยินดีชีวิตใหม่ “เจ้าหนูน้ำแข็ง”

วันที่ 6 ม.ค. ค.ช. หวัง ผู่มาน หรือที่รู้จักในฉายา “ไอซ์บอย” เด็กชายชาวจีนวัย 9 ขวบในมณฑลยูนนาน ทางตะวันตกเฉียงใต้ ผู้รักการศึกษาและมีความมุ่งมั่นอยากย่อง จากการเดินเท้าฝ่าความหนาวเย็นนานกว่าชั่วโมงครึ่งจากบ้านไปโรงเรียน จนหิมะเกาะผมขาวโพลนและกลายเป็นข่าวโด่งดังไปทั่วโลกเมื่อต้นปี 2561 นั้น ปรากฏว่า 1 ปีผ่านไปเด็กชายหวังและครอบครัวได้ย้ายบ้านหลังใหม่ที่มีคิชอบอบอุ่น ที่สำคัญคือห่างจากโรงเรียนด้วยการเดินเท้าเพียง 10 นาทีเท่านั้น

ที่มา: ข่าวออนไลน์ ทูเดย์ไลน์ <https://today.line.me/th/pc/article>

อ่านข่าวและตอบคำ

1. เจ้าหนูน้ำแข็ง คือใคร.....
2. ข่าวนี้เกิดขึ้นที่ไหน.....
3. เจ้าหนูน้ำแข็งใช้เวลาเดินทางนานเท่าไร.....
4. เวลาผ่านไป 1 ปี ผลที่เกิดขึ้นกับเจ้าหนูน้ำแข็งคืออะไร.....
5. นักเรียนมีวิธีอย่างไรที่จะทำให้หายจากอากาศหนาว.....

โฆษณาที่ 1

ออกกำลังกายแล้วอย่าลืมเลือก ดื่มน้ำ

ควรดื่มอย่างไร?

- 2 แก้ว หลังออกกำลังกายครึ่งชั่วโมง
- อย่าดื่มเกิน 2 แก้ว ขณะเหนื่อยจัด
- 1 แก้วก่อนออกกำลัง 10 นาที
- จิบได้เล็กน้อยทุก 10-15 นาที ขณะออกกำลังกาย

คริสตัล

WONG TAI

ที่มา: https://www.google.com/search?rlz=1C1GCEA_

อ่านโฆษณาและตอบคำถาม

1. เป็นภาพการออกกำลังการลยอะไร.....
2. น้ำดื่มที่เห็นจากภาพ มีชื่อว่าอะไร.....
3. หลังออกกำลังกายครึ่งชั่วโมง นักเรียนควรดื่มน้ำกี่แก้ว
4. ก่อนออกกำลังกาย 10 นาที จะดื่มน้ำได้กี่แก้ว.....
5. ในขณะที่เหนื่อยมาก ๆ ไม่ควรดื่มน้ำเกินกี่แก้ว.....

โฆษณาที่ 2

ปาร์ตี้ ป๊อปคอร์น" เป็นข้าวโพดเคลือบเนยคาราเมล ซึ่งได้คัดจากเมล็ดข้าวโพดพันธุ์ดี ผ่านการคั่วและอบ โดยกรรมวิธีทันสมัยให้กรอบ นุ่ม แล้วคลุกเคล้าด้วยคาราเมลที่หอม หวาน มัน ตามแบบฉบับของปาร์ตี้ จนได้ข้าวโพดเคลือบเนยคาราเมลที่อร่อยจนเกือบหยุดไม่ได้ โดยช่วงแนะนำมีให้เลือก 2 ขนาด คือ บรรจุภัณฑ์ขนาดของ 30 กรัม และขนาดของ 65 กรัม มีวางจำหน่ายแล้วในร้านค้า และซูเปอร์มาเก็ตชั้นนำทั่วไป

ที่มา: <http://aomtyuy.blogspot.com/2011/05/blog-post.html>

อ่านโฆษณาและตอบคำถาม

1. ขนมปาร์ตี้ ทำมาจากอะไร.....
2. นักเรียนจะซื้อขนมปาร์ตี้ได้จากที่ไหนบ้าง.....
3. นอกจากขนมปาร์ตี้แล้ว นักเรียนรู้จักขนมอะไรบ้าง.....
4. เมื่อนำข้าวโพดมาคลุกเคล้าด้วยคาราเมลจะได้รสชาติอย่างไร.....
5. ถ้านักเรียนกินขนมเยอะเกินไปจะทำให้เกิดอะไร.....

จดหมายที่ 1

วันจันทร์ที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เดือนหน้าน้อง ๆ ก็จะอายุ ๕ ขวบแล้ว
หลายครั้งคำพูดของทั้งคู่ทำให้ฉันและคน
ในบ้านต้องแปลกใจว่า คิดได้ยังไง เมื่อคืน
เป็นอีกครั้งที่ยายกับฉันหัวเราะกันเพราะ
คำพูดของก้อนเมฆ ใกล้เคียงเวลาเข้านอนแล้ว
แต่เธอยังกระโดดโลดเต้นไปมาไม่หยุด จน
ยายต้องใช้กลยุทธเรียกมาตอนผมหงอกให้
หน่อย แต่ผิดคาดน้องไม่มา ยายจึงพูดลอยๆ
ว่า “สงสัยก้อนเมฆไม่รักยายแล้ว” พอได้ยิน
แบบนี้ก้อนเมฆรีบตอบกลับมาว่า “คุณแม่
ฟังก้อนเมฆนะ การไม่ถอนผมหงอกให้ ไม่ได้
แปลว่าไม่รัก แต่มันถอนทุกวัน”

ที่มา: <https://rayrairaiwan.wordpress.com/2019/10/21>

อ่านจดหมายและตอบคำถาม

1. น้องของก้อนเมฆจะมีอายุครบกี่ปี.....
2. ก้อนเมฆไม่เข้านอน เพราะทำอะไร.....
3. ยายให้ก้อนเมฆ ทำอะไร.....
4. ยายพูดว่าอะไร เมื่อก้อนเมฆไม่มาถอนผมหงอกให้.....
5. ถ้าถอนผมหงอกทุกวัน จะเป็นอย่างไร.....

จดหมายที่ 2

ที่มา: https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_1347012

อ่านจดหมายและตอบคำถาม

1. ใครเป็นคนเขียนจดหมายฉบับนี้.....
2. คนเขียนจดหมายฉบับนี้อายุเท่าไร.....
3. พี่ชายของ ด.ช. อีฟฟราน ชื่ออะไร.....
4. พี่ชายป่วยเป็นโรคอะไร.....
5. อายุของอีฟฟรานกับพี่ชายต่างกันกี่ปี.....

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นิทานเรื่อง กากับนกยูง

ที่มา: <http://online.fliphtml5.com/mofx/zyqh/>

กาตัวหนึ่งไม่ชอบใจขนสีดาของตัวเอง จึงคิดแปลงโฉมโดยเก็บขนหางที่นกยูงสลัดทิ้งมา เสียบแซมกับขนของตนมันบินอวดพวกกาด้วยกันและเยาะเย้ยว่า " ดูขนของข้าสิ ทั้งแวววาวและมี สีอันสวยงามกว่าขนดำปี้ของพวกเจ้าซะอีกข้าจะไปอยู่กับฝูงนกยูงดีกว่า "

จากนั้นก็ผละจากฝูงของตนเข้าไปอาศัยอยู่กับฝูงนกยูง พวกนกยูงเห็นกาไม่เจียมตัวก็รุมจิก ตีจนขนหลุดร่วงพร้อมกับไล่ตะเพิด " หน้อยแน่ คิดอยากจะเป็นนกยูงอย่างพวกเรา ช่างไม่เจียมตัวจริง ๆ ไปให้พ้นนะ! "

กาต้องบินชมซานกลับไปหาพวกพ้อง แต่ฝูงกาก็ไม่ยอมให้อยู่ด้วย เจ้ากาหลงตัวเองจึงต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวตั้งแต่นั้นมา

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานและตอบคำถาม (10 คะแนน)

1. ชื่อเรื่องอะไร

.....
.....

2. ในเรื่องมีสัตว์อะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

3. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน

.....
.....
.....
.....

4. เหตุการณ์เป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....
.....
.....
.....

เรื่องเล่า ครอบครัวอบอุ่น

คำว่า ครอบครัว หมายถึงความรักความอบอุ่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สมัยลูกเป็นเด็ก ๆ เราอยู่รวมกันเป็นครอบครัว มีเสียงหัวเราะสนุกสนาน มีเสียงวิ่งเล่นวิ่งไล่กัน ได้ทานอาหารร่วมกัน ได้ทำอะไรด้วยกัน คุณมีชีวิตชีวา แม่พ่อแม่จะทำงานเหน็ดเหนื่อยกันมา พอเห็นหน้าลูก ๆ มากอยต้อนรับหน้าประตู ถามว่าเหนื่อยไหมแล้วช่วยถือกระเป๋า ถือของให้ เท่านั้น ก็หายเหนื่อยแล้ว เห็นลูกกินได้นอนหลับ พ่อกับแม่ก็สบายใจ นี่แหละลูกเอ๋ยที่เชื่อว่าครอบครัวที่อบอุ่น ตอนนี้นู๋ลูกก็โตกันแล้ว หากสามารถเสกเป่าได้ พ่อกับแม่ก็อยากจะเสกเป่าให้ครอบครัวเราเป็นครอบครัวที่อบอุ่น พร้อมหน้าพร้อมตากัน เหมือนตอนเป็นเด็กทานข้าวด้วยกัน ถามได้สุขของกันและกัน ได้อุ้มหลานตัวน้อย ๆ เท่านั้นก็ชียอายุให้พ่อกับแม่ได้อีกหลายปีแล้วลูกเอ๋ย

ชื่อผู้แต่ง ทองดี สุรเตโช

สำนักพิมพ์ สำนักงานกิจกรรมสตรีและสถานบัน

ครอบครัว ปีที่พิมพ์ 2552

ที่มา: <https://sites.google.com/site/chanrakkarnanmakmakm65555/phasa-thiy/reuxng-san>

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องและตอบคำถาม (10 คะแนน)

1. เด็ก ๆ สมัยก่อนช่วยพ่อแม่ทำอะไร

.....

.....

.....

.....

2. สมัยก่อนครอบครัวจะต้องทำอะไรร่วมกัน

.....

.....

.....

.....

3. ใครที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน

.....

.....

.....

4. ครอบครัวอบอุ่น เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. อะไรที่ทำให้พ่อแม่มีอายุได้หลายปี

.....

.....

.....

.....

ข่าว เตือนระวังโรค - อันตรายที่มากับน้ำท่วม

เมื่อวันที่ 5 ธ.ค. 2559 เกิดน้ำท่วมในหลายจังหวัดของภาคใต้ ทำให้สภาพการดำรงชีวิตของประชาชนเปลี่ยนไปและมีความเสี่ยงจากโรคต่าง ๆ ที่มากับน้ำท่วม รวมถึงความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ดังนั้นจึงขอแนะนำการป้องกันโรคเบื้องต้น เช่น โรคท้องร่วง ให้ดื่มน้ำสะอาดที่บรรจุจากขวดปิดสนิท หรือ ดื่มน้ำให้สุกก่อนดื่ม รวมทั้งรับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่ ถ้าเป็นอาหารสำเร็จรูป เช่น อาหารกระป๋อง ควรตรวจดูวันหมดอายุ และล้างมือให้สะอาดก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง ไม่ควรถ่ายอุจจาระลงน้ำ ควรถ่ายในส้วม หรือ ถ่ายในถุงพลาสติกแล้วโรยปูนขาว และมัดปากถุงให้แน่นรอการกำจัดต่อไป ไม่ควรทิ้งขยะลงน้ำ ควรเก็บรวบรวมลงถุงพลาสติก เพื่อรอการกำจัดหลังน้ำลด

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม

พ.ศ. 2559

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข่าว และตอบคำถาม (10 คะแนน)

1. ข่าวนี้เกิดขึ้นที่ไหน

.....
.....
.....

2. โรคที่มาพร้อมกับน้ำท่วมคือโรคอะไร

.....
.....
.....

3. เราจะทำน้ำให้สะอาดเพื่อใช้ดื่มได้โดยวิธีใด

.....
.....
.....

4. สิ่งที่ต้องทำเป็นประจำก่อนรับประทานอาหารคืออะไร

.....
.....
.....

5. การถ่ายอุจจาระในถุงพลาสติกควรทำอย่างไร

.....
.....
.....

โฆษณา

กระปุกออมสิน
“ต่อยอดการออม”
 เพื่อความมั่งคั่ง มั่นคง ยั่งยืน

๑ เมษายนนี้
 ธนาคารออมสิน
 ครบ ๑๐๕ ปี แล้วนะ!

ฝากเงินตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ในวันออมสิน วันอาทิตย์ที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๑
 รับกระปุกออมสิน “ต่อยอดการออม เพื่อความมั่งคั่ง มั่นคง ยั่งยืน”

ณ ธนาคารออมสินสาขาทั่วประเทศ ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ยกเว้นธนาคารออมสินสาขาที่ตั้งอยู่ในส่วนราชการ
 จะเปิดให้บริการรับฝากเงินและแจกกระปุกออมสิน “ต่อยอดการออม เพื่อความมั่งคั่ง มั่นคง ยั่งยืน” ในวันจันทร์ที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
 *โดยมีเงื่อนไขตามที่ธนาคารออมสินกำหนด

1115

Facebook, Twitter, YouTube, Instagram, Line

GSB Society

ที่มา: <http://www.fm91bkk.com/1->

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพโฆษณา และตอบคำถาม (10 คะแนน)

1. นักเรียนรู้จักธนาคารอะไรบ้าง

.....

.....

.....

2. วันครบรอบของธนาคารออมสิน เป็นวันที่เท่าไร

.....

.....

.....

3. ธนาคารให้กระปุกออมสิน เพื่ออะไร

.....

.....

.....

4. ธนาคารออมสินอายุเท่าไร

.....

.....

.....

5. นักเรียนมีวิธีการออมเงินอย่างไร

.....

.....

.....

จดหมาย

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ทุกคนมีหน้าที่ แต่ถ้าจำเป็นก็ต้องพักบ้าง วันนี้ยายบอกอยากอยู่แต่หน้าที่วี ดูช่วงไหนหลวงไม่สบาย แต่ฉันเห็นยายก็ทำหน้าที่ของยายอยู่เหมือนเดิม ยายต้องทำกับข้าว ยายต้องเลี้ยงน้องแฝด เก็บที่นอน และรดน้ำต้นไม้ ฉันได้ยื่นยายพูดว่าใจคอไม่ดี ฉันก็สงสาร ฉันเลยช่วยหน้าที่ยาย วันนี้ฉันอาบน้ำแต่งตัวให้น้อง ๆ ฉันช่วยยายป้อนข้าว ยายจะได้จบหน้าที่ พักไปดูข่าวอย่างอื่นก็ได้

ที่มา: <https://rayrairaiwan.wordpress.com/2016/10/13>

แบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านจดหมาย และตอบคำถาม (10 คะแนน)

1. ข่าวที่ายคุณเป็นเรื่องอะไร

.....
.....
.....

2. หน้าทีของยายมีอะไรบ้าง

.....
.....
.....

3. เมื่ออยู่บ้าน นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำอะไรบ้าง

.....
.....
.....

4. หน้าทีของนักเรียนคืออะไร

.....
.....
.....

5. ทำไมยายถึงพูดว่าใจคอไม่ดี

.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล นางสาวปวีณา วรรณคำ
ประวัติการศึกษา ปี พ.ศ. 2559
 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

